

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ज्ञात्वानेकमतं यथामतिमया श्रीरामकृष्णाङ्गयानानन्दादि
 गिरींश्च वन्दितपदान्नत्वा हि भक्त्या गुरुन् ॥ कैलासाद्यनगान्तनामयतिनात्रैवर्ण्यतु
 र्याश्रमप्रोद्यच्चारुसरो वितन्यत इहा सद्युक्तिसत्प्रस्फुटम् ॥ १ ॥ श्रीमद्वोरसुवीरराज
 विलसन्नेपालदेशेषु भेसंवत्खाक्षिनवैकसंमित इतेश्रीविक्रमाद्भूपतेः ॥ श्रीमज्जङ्ग
 बहादुराङ्गनृपतेर्गोष्पांकदाचिदुरुराज्ञोन्यासविधौ विधिस्तु मुखजेष्वेवेति विद्वाञ्जगौ
 ॥ २ ॥ श्रुत्वा जङ्गबहादुरानुजनिताः श्रेष्ठानुमत्याजगुः श्रीमद्राजगुरो कथं वदन्निभो
 प्राज्ञैरवाच्यं वचः ॥ किं पूर्वनवभूवुरत्र सुधियो ये स्मत्कुले क्षत्रियान्संन्यासान्ननिवा
 रणं हितधिया कुर्वन्नितीत्यंवरम् ॥ ३ ॥ ततो गुरुः पण्डितसंमतैकं पत्रं समानाय्य तु का
 शिपुर्याः ॥ अदर्शयत्तेथ विनिर्णयाय न्यवेदयन्मे ननु संशयाढ्याः ॥ ४ ॥ ततो मदीये बहु
 काशिकास्थविद्वत्सु संमानितनिर्णये सः ॥ यत्कारयामास गुरुर्हि खण्डनं तस्योपशान्त्यै
 किल यत्यंते मया ॥ ५ ॥ अथानन्तजन्मार्जितपुण्यपुञ्जसुधाक्षालितचित्तदर्पणानां
 विवेकासादिताखिलदृश्यदोषदर्शनसमुद्भूतैहिकामुष्मिकविषयवैराग्यवतां मुमुक्षूणां

त्रै०सं०

॥ १ ॥

मपिक्षत्रियादीनां तुरीयाश्रमाधिकारोनास्तीतिवदन्हठाविष्टचित्तोवादीप्रष्टव्यः ॥
 किं कलावाद्यन्तयोःस्थितिरित्याद्यखिलमन्वाद्यार्थग्रन्थाप्रसिद्धनिखिलशिष्टानादेय
 वाक्यानुरोधेनेदानींक्षत्रियवैश्ययोरभावाद्वा ॥१॥ प्रमाणाभावाद्वा ॥२॥ स्मृतीतिहा
 सपुराणवाक्यानांतज्ज्ञापकानांसत्त्वेपिशिष्टापरिगृहीतत्वाद्वा ॥ ३ ॥ तत्रस्मृत्यादिवा
 क्यराशेःसत्त्वेपितन्मूलश्रुत्यनुपलम्भादौदुम्बरीवेष्टनपरस्मृतिवल्लोभमूलकत्वेनतेषा
 मप्रामाण्याद्वा ॥ ४ ॥ प्रथमादाश्रमाद्वापिविरक्तोभवसागरात् ॥ ब्राह्मणोमोक्षमन्वि
 च्छंस्त्यक्त्वासङ्गान्परिव्रजेत् ॥ नतावन्मुच्यतेदुःखाज्जन्ममृत्योश्चबन्धनात् ॥ यावन्न
 धारयेद्विप्रोवैष्णवंलिङ्गमादरात् ॥ शेषंवित्तंत्यजेद्विप्रोधनधान्यादिकंचयदिति ॥
 विरक्तःसंन्यसेद्विद्वाननिष्ठापिद्विजोत्तमइति ॥ अग्नीनात्मनिसंस्थाप्यब्राह्मणःप्रव्रजे
 दृहादित्यादिनारदात्रियमाङ्गिरआदिप्रणीतस्मृतिषुब्राह्मणपदश्रवणाद्वा ॥ ५ ॥ गृ
 हंवनंचोपविशेत्प्रव्रजेद्वाद्विजोत्तमः ॥ आश्रमादाश्रमंगच्छेन्नान्यथामत्परश्चरेदित्या
 दिनिर्वाणतन्त्रवाक्याद्वा ॥६॥ ब्राह्मणानामयंधर्मोयद्विष्णोर्लिङ्गधारणम् ॥ राजन्यवै

श्रययोर्नेदं दत्तात्रेयमुनेर्वचः ॥ सुखजानामयंधर्मोयद्विष्णोर्लिङ्गधारणम् ॥ बाहुजातो
 रुजातानानां यंधर्मो विधीयत इत्यादि निषेधवाक्यदर्शनाद्वा ॥ ७ ॥ गतिस्तुर्याश्रमे
 नास्ति बाहुजोरुजयोः कचिदित्यादि निन्दावाक्यश्रवणाद्वा ॥ ८ ॥ ब्राह्मणाः प्रव्रज
 न्तीति जाबालश्रुतिवद्विशेषतो विधायकश्रुत्यभावाद्वा ॥ ९ ॥ अग्निहोत्रंगवालम्बं
 संन्यासं पलपैतृकम् ॥ देवराच्च सुतोत्पत्तिकलौ पञ्चविवर्जयेदितिकलौ संन्यासनिषेधा
 द्वा ॥ १० ॥ यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेत् ॥ यदा सर्वपदार्थेषु वैराग्यं यस्य जायते
 इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यां वैराग्यवतस्तुर्याश्रमेऽधिकारश्रवणादिदानीं तदनुपलम्भाद्वा
 ॥ ११ ॥ स्वनिर्मितगीताभाष्यादौ संप्रदायप्रवर्तकैः श्रीमच्छंकरावतारैर्ब्राह्मणा
 एव संन्यासिनो न त्वितर इति प्रतिपादनाद्वा ॥ १२ ॥ संन्यासस्य वैदिकविधिनैषणात्र
 यत्यागात्मकत्वात् क्षत्रियादीनां वेदेऽनधिकाराद्वा क्षत्रियवैश्ययोस्तुर्याश्रमेधिकारो
 नास्तीति ॥ १३ ॥ नाद्यः ॥ तद्वचनस्य निर्मूलत्वात् समूलत्वे तु घोरकलिपरत्वात् अनुभ
 वसिद्धयोरपलापायोगाच्च ॥ न चैवमपि क्षत्रियवैश्ययोः कुलशुद्ध्यभावात् संन्यासाधि

कारइतिवाच्यम् ॥ मानसव्यभिचारस्यदृष्टिव्यभिचारस्यगुप्तव्यभिचारस्यचतुर्वा
 रत्वेन येयजामहेइतिश्रुत्यापिसंदिग्धबोधनेनब्राह्मणादीनांसर्वेषामपिकुलशुद्धेः शप
 थनिर्णयत्वेनतुल्यत्वात् कार्त्तनीनस्यनप्रागोलकतनयेनस्वयंकुण्डेनक्षत्रियत्वप्रसिद्धि
 मात्रवतार्जुनेनापित्रिदण्डसंन्यासानुष्ठानं सुभद्राहरणावसरेपरमधार्मिकश्रीकृष्णस
 न्निधौकृतमित्यर्थस्यभारतेप्रसिद्धत्वाच्च॥किंचतिष्ठत्विदानींतनाः क्षत्रियावैश्याश्च॥ना
 ऽपृष्टः कस्यचिद्भूयादित्यादिमनुवाक्याच्चनकिंचिदत्रब्रूमःअतस्तेएवप्रष्टव्याभवन्तः
 केइति परंतुयेप्रसिद्धाजनकयुधिष्ठिरप्रभृतयः क्षत्रियाअभूवंस्तेषामेवैतद्विमर्शविष
 यत्वात् ॥१॥ नद्वितीयइति ॥ प्रतिज्ञायप्रत्यक्षाभावाद्धानुमानाभावाद्दोषमानाभावा
 द्वाप्रमाणशब्दाभावादुतार्थापत्यभावाद्धानुपलब्ध्यभावाद्देतिविकल्प्यदूषणीयोद्विती
 योविकल्पः ॥ नाद्यः॥ परम्परयाप्रत्यक्षेणोपलम्भात् ॥ नद्वितीयः ॥ संस्कारपूर्वकवेदा
 धिकारित्वेसतिवैराग्यशालित्वरूपहेतोः सत्त्वात् ॥ स्वल्पधूमेनवह्नयनुमानवत्स्वल्प
 विरक्त्यापिसंन्यासानुमानान्नस्वल्पवैराग्यवतिहेतोर्व्यभिचारः ॥ अतएववैराग्यतार

तम्येनसंन्यासतारतम्यंनिरूपितंशास्त्रकारैः ॥ तथाहिसंन्यासश्चवैराग्यतारतम्येन
चतुर्विधः कुटीचकबहूदकहंसपरमहंसभेदात् ॥ वैराग्यंद्विविधंपरमपरंचेति ॥ तत्राप
रंचतुर्विधं॥यतमानव्यतिरेकैकेन्द्रियत्ववशीकारभेदात्॥ अस्मिन्संसारैइदंसारमिदम
सारमितिसारासारविवेकोयतमानवैराग्यम् ॥ चित्तगतदोषाणामध्येएतावन्तः पक्वा
एतावन्तोऽपक्वाइतिविविच्यपक्वदोषनिरोधयत्नोव्यतिरेकवैराग्यम् ॥ विषयेध्यासस
त्वेपिमनसीन्द्रियनिरोधावस्थानमेकेन्द्रियत्ववैराग्यम् ॥ वशीकारवैराग्यमैहिकामुष्मि
कविषयजिहासा ॥ तदुक्तम् ॥ दृष्टानुश्राविकविषयवितृष्णस्यवशीकारसंज्ञावैराग्य
मिति ॥ तच्चत्रिविधंमन्दंतीव्रंतीव्रतरंचेति ॥ पुत्रदारादिविषयवियोगेधिक्संसारमि
तिबुद्ध्याविषयजिहासामन्दवैराग्यं ॥ अस्मिञ्जन्मनिपुत्रदारादिमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्यावि
षयजिहासातीव्रवैराग्यम् ॥ पुनरावृत्तिसहितब्रह्मलोकादिपर्यन्तंमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्या
विषयजिहासातीव्रतरम् ॥ तत्रमन्दवैराग्येसंन्यासाधिकारएवनास्ति आद्यत्रयाणांम
न्देन्तर्भावात्तेष्वपिसंन्यासाधिकारोनास्त्येवेत्यार्थिकंज्ञेयम् ॥ तीव्रवैराग्येसतियात्राद्य

शक्तौकुटीचकाधिकारः ॥ तच्छक्तौबहूदकसंन्यासाधिकारः ॥ तत्राद्यः पुत्रादिनाकुटीं
 कारयित्वातत्रगृहेवावसन्काषायवासाःशिखोपवीतत्रिदण्डवान्बन्धुषुस्वगृहेवाभुञ्ज
 न्नात्मरतोभवेदेतदत्यन्ताशक्तपरम् ॥ द्वितीयस्तुबन्धून्हित्वासप्तागाराणिभैक्ष्यंचर
 न्पूर्वोक्तवेषःस्यात् ॥ मृदुतीव्रतरवैराग्येसतिहंससंन्यासाधिकारः ॥ हंसस्तुपूर्वोक्तवेषो
 प्येकदण्डः॥एकंतुवैणवदण्डंधारयेन्नित्यमादरादितिस्कान्दात् ॥ यज्ञोपवीतंदण्डंचव
 स्त्रंजन्तुनिवारणं ॥ तावान्परिग्रहःप्रोक्तोनान्योहंसपरिग्रहइतिविष्णुस्मरणाच्चदृढतीव्र
 तरवैराग्येमुमुक्षोः परमहंसाश्रमेधिकारः ॥ सचपरमहंसोद्विविधः विविदिषासंन्यासो
 विद्वत्संन्यासश्चेति ॥ साधनसंपन्नेनतत्त्वज्ञानमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविविदिषासं
 न्यासः॥ तमेवप्रब्राजिनोलोकमिच्छन्तःप्रव्रजन्तीत्यादिश्रुतिस्तत्रप्रमाणम् ॥ सचद्वि
 विधः ॥ जन्मापादककर्मत्यागात्मकः प्रेषोच्चारणपूर्वकदण्डधारणाद्याश्रमरूपश्चेति ॥
 नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेऽमृतत्वमानश्रुतियादिश्रुतिराद्येमानं ॥ विरक्तस्यगृ
 हस्थादेःप्रबलनिमित्तवशेनसंन्यासप्रतिबन्धेआद्यसंन्यासाधिकारः ॥ अत्रस्त्रीणाम

प्यधिकारः सुलभामैत्रेयीप्रभृतीनांतत्त्वविदांश्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषूपलम्भात् ॥
 द्वितीयेतुदण्डमाच्छादनं कौपीनंपरिगृहीयाच्छेषंविसृजेत् ॥ असारमेवसंसारंदृष्ट्वासार
 दिदृक्षया ॥ प्रव्रजन्त्यकृतोद्वाहाः परंवैराग्यमाश्रिताइत्यादिवचनानिप्रमाणानि ॥ गार्ह
 स्थाश्रमादौकृतश्रवणादिभिरुत्पन्नब्रह्मसाक्षात्कारेणगृहस्थादिविक्षिप्तचित्तस्यचित्त
 विश्रान्तिलक्षणजीवन्मुक्तिमुद्दिश्यक्रियमाणः संन्यासोविद्वत्संन्यासः ॥ एतमेवविदि
 त्वामुनिर्भवति अथयोगिनांपरमहंसानामित्यादिपरमहंसोपनिषत् ॥ यदातुविदितंतत्त्वं
 परंब्रह्मसनातनम् ॥ तदैकदण्डंसंगृह्यसोपवीतांशिखांत्यजेदित्यादिश्रुतिस्मृतिवचना
 नितत्रप्रमाणानि ॥ ननुविविदिषासंन्यासस्तत्त्वज्ञानहेतुरित्युक्तंतदयुक्तं ॥ विदुषामेवया
 ज्ञवल्क्यजनकप्रभृतीनांतत्त्वज्ञानोपलम्भादितिचेन्मैवम् ॥ यतोविविदिषासंन्यासोज
 न्मान्तरेप्युपकरोति तत्रगमकंश्रुत्यादिषुजनकादीनां तत्त्वज्ञानोपलम्भएवभाति ॥ द्वि
 विधोपिपरमहंससंन्यासएकदण्डएव ॥ येतुशिखोपवीतादित्यागनिषेधास्तेकुटीचका
 दिपराः ॥ यच्चत्रिविधाभिक्षवः प्रोक्ताः सर्वेचैवत्रिदण्डिनइतिसर्वेषांत्रिदण्डंविधत्ते तद

त्रै०सं०

॥ ४ ॥

पिवाग्दण्डादिपरम् ॥ वाग्दण्डोऽथमनोदण्डः कर्मदण्डस्तथैव च ॥ यस्यैतेनियताद
ण्डाः सन्निदण्डीति चोच्यत इति मन्त्रकेः ॥ ननु यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेदिति वैरा
ग्यहेतुकं संन्यासं साङ्गं कर्तव्यत्वेन विधाय सन्निपाताद्यसाध्यामयचौरव्याघ्रादिभयेन मु
मूर्षाकाले यद्यातुरः स्यान्मनसा वाचा वा संन्यसेदिति पूर्वविहितं वैराग्यहेतुकं संन्यासम
नूद्येतराङ्गव्यावृत्तये विकल्पेन वाङ्मनसरूपसाधनद्वयावच्छिन्नातुरसंन्यासोऽपि श्रुत्या
भिधीयते तस्य चोक्तेष्वन्तर्भावोऽनन्तर्भावो वा ॥ नाद्यः ॥ पृथग्विधानानुपपत्तेः ॥ न द्विती
यः ॥ तदानीं मुमूर्षोः श्रवणाद्यसंभवेन तत्त्वज्ञानेऽनुपयुक्तत्वेन वैयर्थ्यादिति चेन्मैवं मं
स्थाः ॥ आतुरेऽपि विरक्तस्यैवाधिकारान्न संन्यासान्तरं किंतूक्तेष्वन्तर्भूत एव सोऽपि न्यास
प्रकरणविरोधात् पृथक्तया विधानं तु दशाविशेषमादायैव निर्वहति ॥ ननु निष्प्रयोजनत्वा
न्न विधेय आतुरसंन्यास इति चेन्मैवं ॥ जन्मान्तरे ज्ञानोपयोगादित्यङ्गीकर्तव्यं ॥ अन्यथा
पृथक्तया तुरसंन्यासविधानस्य वैयर्थ्यं स्यात् ॥ तदुक्तं सर्वज्ञमुनिभिः ॥ जन्मान्तरेषु यदि
साधनजातमासीत्संन्यासपूर्वकमिदं श्रवणादिरूपम् ॥ विद्यामवाप्स्यति ततः सकलो

सार.

॥ ४ ॥

पियत्रतत्राश्रमादिषुवसन्ननिवारयामइति ॥ ननुश्रुत्यातुरसंन्यासस्याभिधानेपिस्मृ
 तिष्वनुपलम्भादुक्तश्रुतौप्रक्षेपकत्वशङ्कास्यादितिचेन्न ॥ प्रव्रजेद्ब्रह्मचर्याद्वाप्रव्रजेच्च
 गृहादपि ॥ वनाद्वाप्रव्रजेद्विद्वानातुरोवाथदुःखितइत्यङ्गिरःप्रणीतस्मृतेःसत्वात् ॥
 आतुराणांचसंन्यासेनविधिर्नैवचक्रिया ॥ प्रैषमात्रंसमुच्चार्यसंन्यासंतच्चपूरयेदिति
 भारतवाक्यात् आतुरेप्रैषमात्रस्यैवावश्यकत्वंभाति ॥ नतुक्रियान्तरस्यसतिशरीरेपुन
 र्न्यासोविधिवदेवकर्तव्यइत्यादिना ॥ नापितृतीयः ॥ उपमानस्यप्रकृतेनुपयोगात् ॥
 नापिचतुर्थः ॥ त्यागएवहिसर्वेषांमोक्षसाधनमुत्तमम् ॥ त्यजतैवहिविज्ञेयंत्यक्तुःप्र
 त्यक्परंपदमितिभाल्लवीश्रुतेः ॥ अथपरित्राडविवर्णवासामुण्डोऽपरिग्रहीशुचिरद्रो
 हीभैक्षाणोब्रह्मभूयायकल्पतेइतिबृहज्जाबालश्रुतेः ॥ अकार्यकारिणांदानंवेगोन
 द्याश्चशुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितियाज्ञवल्क्यस्मृतेः ॥
 ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्तोगच्छेद्वनंकृती ॥ संन्यसेद्वन्धनाशायसर्वभूतदयापरः ॥ ऋ
 णत्रयमपाकृत्यनिर्ममोनिरहंकृतः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवाथवैश्योवाप्रव्रजेद्गृहात् ॥ त्रया

त्रै०सं०

॥ ५ ॥

णांवर्णानांविदमधीत्यचत्वारआश्रमाइत्यादिस्मृतितृन्दस्यसत्वाच्च ॥ त्रैवर्णिकानांसं
न्यासोविद्यतेनात्रसंशयः ॥ शिखायज्ञोपवीतानांत्यागपूर्वैकदण्डयुगितिब्रह्माण्ड
पुराणात् ॥ वैराग्योत्पत्तिमानेवसंन्यासेपरियुज्यते ॥ रागवान्नतुविप्रोपिवेदवेदां
गवित्तमः ॥ इतिब्रह्मवैवर्तपुराणात् ॥ कूर्मेवंशकीर्तनप्रस्तावेद्वादशाध्यायेश्वे
ताश्वतरमुनिनाअथास्मिन्नन्तरेपश्यत्समायान्तंमहामुनिं ॥ श्वेताश्वतरनामानंमहा
पाशुपतोत्तमम् ॥ भस्मसंदिग्धसर्वाङ्गकौपीनाच्छादनान्वितं ॥ तपसादर्शिता
त्मानंशुक्लयज्ञोपवीतिनं ॥ समाप्यसंस्तवंशंभोरानन्दास्तुविचक्षणः ॥ ववन्दे
शिरसापादौप्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोस्मियन्मेसाक्षान्मुनी
श्वराः ॥ योगीश्वरोद्यभगवानूढष्टोयोगविदांवरः ॥ अहोमेसुमहद्भाग्यंतपां
सिसफलानिमे ॥ किंकरिष्यामिशिष्योहंतवमांपालयानघ ॥ सोऽनुगृह्याथरा
जानंसुशीलंशीलसंयुतं ॥ शिष्यत्वेपरिजग्राहतपसाक्षीणकल्मषं ॥ सान्या
सिकंविधिकृत्स्नंकारयित्वाविचक्षणः ॥ ददौतदैश्वरंज्ञानंस्वशाखाविहितंव्रतं ॥

सार.

॥ ५ ॥

अशेषवेदसारंतत्पशुपाशविमोचनं ॥ अत्याश्रमइतिख्यातं ब्रह्मादिभिरनुष्ठितमित्या
 दिनाग्रंथेन पृथुपौत्रसुशीले ॥ क्षत्रियप्रवरे विधिना संन्यासोपन्यासश्रवणात् ॥ मोक्षध
 र्मेषु सुलभायाः क्षत्रियायादण्डधारणश्रवणात् ॥ रध्वादीनां राज्ञां पुराणेषु विधिवत्सं
 न्यासश्रवणात् ॥ किंच महाभारते ॥ राजधर्मेषु निर्वेदाद्युधिष्ठिरेण राज्यत्यागं चि
 कीर्षता ॥ अथ वैकोहमेवात्र वनेष्वस्मिन्वनस्पतौ ॥ वरं भैक्ष्यं मुनिर्मुण्डः क्षपयिष्ये
 कलेवरं ॥ पांशुभिः संकुलध्वस्तशून्यागारप्रतिश्रयः ॥ वृक्षमूलनिकेतो वा त्यक्तसर्वप्रि
 याप्रियः ॥ न शोचन्नप्रहृष्यंश्च तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वानिर्द्वन्द्वो
 निष्परिग्रहः ॥ आत्मारामः प्रसन्नात्मा जडान्धबधिराकृतिः ॥ अकुर्वाणः परैः कांचित्सं
 विदं जातुकैरपि ॥ जंगमाजंगमान्सर्वानविहिंसंश्चतुर्विधान् ॥ इत्यादिना बहुनाग्र
 न्थेन संन्यासः कार्य एव निश्चीयते ॥ यदिसंन्यासः क्षत्रियं प्रति अविहितः स्यात्तर्हि कथं
 परमधार्मिकस्य राज्ञोऽभिप्रायः स्यात् ॥ सतां हि संदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकर
 णस्य वृत्तय इत्युक्तेर्युधिष्ठिरचिकीर्षयैव संन्यासस्य क्षत्रियादेर्विहितत्वं प्रतीयते ॥ आ

दिपर्वणियुधिष्ठिरवाक्यम् ॥ नमेवागन्तुं प्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ एवंचैववदत्य
 म्बाममचैतन्मनोगतमिति ॥ भगवतापिमहतायत्नेनधार्मिकराजद्वाराप्रजापालना
 र्थतन्निराकरणंकृतं ॥ नतुऋजुनैवयथातवसंन्यासेधिकारोनास्तीतितन्निवृत्तिःसंपादि
 तातस्मादपि ॥ तथाराजधर्मेष्वेवयुधिष्ठिरंप्रतिअर्जुनवाक्येपि ॥ उत्सृज्यराज्यंभै
 क्षार्थंकृतबुद्धिनरेश्वरम् ॥ विदेहराजंमहिषीदुःखितायदभाषत ॥ धनान्यपत्यदारां
 श्वरत्नानिविविधानिच ॥ पन्थानंपावकंहित्वाजनकोमौनमास्थितः ॥ तंददर्शप्रिया
 भार्याभैक्षवृत्तिमकिंचनं ॥ धान्यमुष्टिमुपासीनंनिरीहंगतमत्सरमित्यादिग्रन्थेनवि
 स्पष्टंक्षत्रियेपारिव्राज्यश्रवणाच्च ॥ अतएवक्षत्रियादेर्विधिवद्वण्डधारणाधिकारोपि
 लभ्यते ॥ नचैवंलिङ्गधारणनिषेधवाक्यानांविधायकवाक्यानांचपरस्परविरोधादुभ
 याप्रामाण्यमितिवाच्यम् ॥ ब्राह्मणैर्दण्डादिकंधर्तव्यंधारयितव्यंचस्वेच्छयावैराग्या
 तिशयेत्यक्तव्यंच ॥ क्षत्रियवैश्याभ्यांतुदण्डादिकंधर्तव्यमेवनधारयितव्यं तदैवत्यक्त
 व्यंचेतिव्यवस्थयाचारितार्थ्यसंभवेनोभयविधानामपिवाक्यानांप्रामाण्योपपत्तेः ॥ न

न्वेवंशूद्रस्यापिसंन्यासाधिकारापत्तिः ॥ शुश्रूषोःकृतकार्यस्यकृतसंतानकर्मणः ॥ अ
 भ्यनुज्ञातराजस्यशूद्रस्यजगतीपतेः ॥ अल्पान्तरगतस्यापिदशधर्मगतस्यवा ॥
 आश्रमाविहिताःसर्वेवर्जयित्वानिराशिषं ॥ भैक्ष्यचर्याततःप्राहुस्तस्यतद्वर्मचारि
 णः ॥ इतिराजधर्मेषुवर्णधर्मप्रस्तावेमहाभारतेशूद्रस्यापिसर्वाश्रमविधानात् ॥
 शुश्रूषोःपुराणादिद्वाराआत्मानंश्रोतुमिच्छोः कृतकार्यस्य यावच्छरीरसामर्थ्यंसेवित
 त्रैवर्णस्य जातपुत्रस्य अल्पान्तरगतस्य आचारनिष्ठयात्रैवर्णिकसमस्य दशधर्मगत
 स्ययोगधर्मानभिज्ञस्यतस्यापि सर्वेआश्रमाविहिताः शूद्रोपिब्रह्मचर्यवानप्रस्थंविक्षे
 पकसकलकर्मत्यागरूपंसंन्यासंचानुतिष्ठेदेव ॥ निराशिषंशान्तिदान्त्यादिकल्याणगु
 णगणरहितंवर्जयित्वेत्यर्थः ॥ इतितट्टीकायांचतुर्धरमिश्राः ॥ तस्माद्भारतोक्तिबला
 च्छूद्रस्यापिसंन्यासाधिकारःप्राप्नोतीति ॥ अत्रकेचित् ॥ अस्त्येवकाम्यकर्मपरि
 त्यागरूपेसकलकर्मफलत्यागरूपेवा अवैधसकलकर्मपरित्यागरूपेवा संन्यासेवीरसं
 न्यासे वाशूद्रस्याप्यधिकारः ॥ अतएवाश्रमवासिकपर्वणि ॥ धर्मराजश्चतत्रैनंसं

त्रै०सं०

॥ ७ ॥

चिस्कारयिषुस्तदा ॥ दग्धुकामोभवद्विद्वानथवागभ्यभाषत ॥ भोभोराजन्नदग्धव्यमे
 तद्विदुरसंज्ञकं ॥ कलेवरमिहैवांतेधर्मएषसनातनः ॥ लोकाःसन्तानकानामभविष्य
 न्त्यस्यभारत ॥ यतिधर्ममवाप्नोतिनैषशोच्यःपरंतपेतिविदुरस्यापिसंन्यासप्रदर्शनं
 संगच्छते ॥ अतएवचभौमपर्वणि ॥ सात्वेनमब्रवीद्राजन्क्रियतांमदनुग्रहः ॥ प्रा
 ब्राज्यमहमिच्छामितपस्तप्स्यामिदुश्चरमिति ॥ शौखावतंप्रत्यवाग्वाक्येस्त्रियोऽपिसं
 न्यासप्रदर्शनमुपपद्यते ॥ तस्मात्स्त्रीशूद्रादीनामपिश्रवणाद्यनुष्ठानेसंन्यासोद्भूतः ॥
 नचतेषांवेदान्तश्रवणाधिकाराभावात्कथमेतदितिवाच्यम् ॥ पुराणभारताद्युक्तब्रह्म
 विद्याश्रवणेतेषामप्यधिकारात् ॥ अतएव श्रावयेच्चतुरोवर्णान्कृत्वाब्राह्मणमग्रतइति
 पुराणश्रवणविधिःसंगच्छते ॥ स्त्रीशूद्रद्विजबन्धूनांत्रयीनश्रुतिगोचरा ॥ इतिभारतमा
 ख्यानंकृपयामुनिनाकृतमितिभागवतवचनंचातएवसंगच्छते ॥ नशूद्रायमतिदद्या
 दितिनिषेधस्तुवैदिकज्ञानदानविषयः ॥ तथाच सर्वेषामपिवर्णानामुक्तरीत्यायथाय
 थं तत्तत्संन्यासाधिकाराद्यथाधिकारंसंन्यासवेदान्तेतिहासपुराणादिगतब्रह्मविद्या

श्रवणेनात्मनिश्चयपुरःसरं मनननिदिध्यासनाभ्यामसंभावनादिनिवृत्त्याखण्डानन्दा
 द्वितीयब्रह्मसाक्षात्काराद्यथाधिकारमिहजन्मनिजन्मान्तरेवाकैवल्यमुक्तिभाजः सर्वे
 प्यधिकारिणोभवन्ति ॥ स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तेपियान्तिपरांगतिम् ॥ किंपुनर्ब्राह्म
 णाःपुण्याभक्ताराजर्षयस्तथेतिभगवद्वाक्यादित्यलंप्रसङ्गागतेन ॥ नापिपञ्चमः ॥ प्रब्र
 ज्याऽवसितायत्रत्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ निर्वासंकारयेद्विप्रंदास्यंक्षत्रियवैश्ययोरिति
 कात्यायनवाक्यविहितप्रायश्चित्तसंसूचितार्थापत्तेः उक्तबहुस्मृतिप्रामाण्यान्यथाऽनु
 पपत्तिप्रसूतार्थस्यक्षत्रियादिकृततुर्याश्रमस्यापत्तेश्चसत्त्वात् ॥ नापिषष्ठः ॥ क्षत्रिया
 दिकृततुरीयाश्रमस्यपारंपर्यरूपोपलम्भेनानुपलब्ध्यनुपलब्धेः ॥ १२ ॥ नाप्या
 द्यतृतीयः ॥ सर्वशिष्टशिरोमणिऋषभजडभरतनिदाघरैवतपृथुपुत्रसुशीलदैवराति
 जनकप्रभृतिभीराजर्षिभिःस्वीकारात् तत्प्रतिपादनंचवेदेजनकयाज्ञवल्क्यसंवादेकौ
 र्मेद्वादशाध्यायेशान्तिपर्वणिशताधिकद्विचत्वारिंशत्तमेऽध्यायेचद्रष्टव्यम् ॥ यदुक्त
 म् ॥ ऋषभादीनांविद्वत्संन्यासिनांविध्यकिंकराणामनुदाहरणांशिष्टव्यवहारमात्रस्या

त्रै०सं०

॥ ८ ॥

तिप्रसंगेनाधिकारासाधकत्वमिति तदपितुच्छं कृतकृत्यानांगृहस्थानामपिदृष्टदुःखनि
 वृत्त्यर्थम् अथ योगिनांपरमहंसानामित्यादिपरमहंसोपनिषत् ॥ यदातुविदितंत
 त्वंपरंब्रह्मसनातनम् ॥ तदैकदण्डसंगृह्यसोपवीतांशिखांत्यजेदित्यादिश्रुतिस्मृति
 वाक्यशतैश्चविधिनाकर्मत्यागपूर्वकविद्वत्संन्यासग्रहणश्रवणात्तदभिमानत्यागात्मके
 पञ्चमाश्रमेविध्यकिंकरत्वप्रतीतेः ॥ श्रुतिर्विभिन्नास्मृतयोविभिन्नानैकोमुनिर्यस्यव
 चःप्रमाणम् ॥ धर्मस्यतत्त्वंनिहितंगुहायामहाजनोयेनगतःसपन्थाः ॥ इतिभारत
 वाक्यात् ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजन इतिभगवद्वाक्यात् ॥ व्यभिचाराद्व
 तौशुद्धिर्गर्भेत्यागोविधीयतइतियाज्ञवल्क्यस्मृतिसत्वेऽपिशिष्टव्यवहाराभावेनव्यभि
 चारदूषितायाऋतूत्तरशुद्धेःकेनाप्यस्वीकाराच्च शिष्टाचारस्यस्मृत्यादिभ्योऽपिप्रामा
 ण्यमवधार्यते ॥ एवमेव दत्तामपिहरेत्पूर्वाच्छ्रेयांश्चेद्वरआव्रजेदित्यत्रापिज्ञेयम् ॥ त
 स्मात् ॥ सर्वप्रमाणेभ्यःशिष्टव्यवहारस्यैवप्राबल्यप्रतीतेश्च ॥ अतएवतार्किकैः शि
 ष्टव्यवहारविषयत्वेनमङ्गलेश्रुतिबोधितकर्तव्यताकत्वंस्वीक्रियते ॥ मीमांसकैरपिवेद

बोधितेष्टसाधनताकोधर्मस्तद्विपरीतोऽधर्मः ॥ तत्रचवेदःस्मृतिराचारश्चप्रमाण
 मितितत्रतत्रोपन्यस्यते॥यत्तुसुलभायाभारतप्रामाण्यात् ॥ संन्यासंस्वीकृत्यतत्रवागा
 दिदण्डत्रयमासीन्नतुवैणवादिदण्डत्रयमित्युक्तंतत्तुममापिसंमतमेव ॥ इयांस्तुविशेषः
 ॥ वाग्दण्डोथमनोदण्डःकर्मदण्डश्चतेत्रयः ॥ यस्यैतेनियतादण्डाःसत्रिदण्डीतिकथ्य
 ते ॥ इतिमनुवाक्यात् ॥ प्राजापत्येष्टनन्तरंत्रीन्वैणवान्मूर्धप्रमाणान्दक्षिणेनपाणि
 नाधारयेत्सव्येनसोदकंकमण्डलुमिति स्मृत्यन्तराच्चदण्डद्वैविध्यंप्रतीयते ॥ तत्रैकंवा
 ह्यमेकमाभ्यन्तरं ॥ बाह्यंतुप्राकृतजनकृतावज्ञानिवृत्त्यर्थं लोकानुग्रहार्थंपूज्यतासूचना
 र्थंच॥द्वितीयंतुपरलोकार्थंस्वाश्रमात्पातित्याभावार्थंच ॥ तत्रभारतप्रामाण्यादेकत्रिक
 स्यस्वीकारेद्वितीयदण्डत्रिकग्रहणेकोविवादस्तत्प्रामाण्यस्यतत्राप्यविशेषादितिसर्वंच
 तुरस्त्रमेव ॥ ३॥ नाद्यचतुर्थः ॥ संन्यासपरस्मृतीनांब्राह्मणपदघटितत्वाघटितत्वाभ्यां
 द्वैविध्यदर्शनात् ॥ तन्मूलभूतश्रुतीनांतथाविधानां ब्राह्मणाःप्रव्रजन्तिअथपुनर्व्रती
 वाऽव्रतीवास्नातकोवास्नातकोवोत्सन्नाग्निरनग्निकोवायदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रव्रजेदि

त्यादीनांचसत्त्वात् ॥ उभयविधस्मृत्योरुक्तोभयविधश्रुतिवाक्यमूलकत्वस्यसत्त्वा
 त् ॥ अथवायेनमूलभूतेनश्रुतिवाक्येनोभयोर्मध्येप्रमाणतयास्वीकृतेनसर्वस्मृतिवा
 क्यानांशिष्टव्यवहारस्यचप्रामाण्यंनभज्येततस्यैवैकस्यवाक्यस्यप्रामाणिकतास्वीक
 र्त्तव्या॥तादृशवाक्यंतुयदहरेवविरजेदित्यादिकमेव ॥ नचास्यब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेद्ब्रह्मा
 द्वावनाद्वेतिश्रुत्यर्थानुवादकत्वम् ॥ लिङ्गादिघटितवाक्यानांप्रधानवाक्यशेषत्वेऽपि
 अग्निर्हिमस्यभेषजमिति वदनुवादवाक्यस्यकेनाप्यस्वीकारात् ॥ तुष्यतुदुर्जनइतिन्या
 यस्वीकारेऽपियस्यश्रुतिवाक्यस्येदमनुवादकं तदेवोक्तवाक्यानांमूलंभवेदितितेनैव
 न्यासपरसर्ववाक्यानांप्रामाण्यनिर्वाहात् ॥ नचोभयत्रन्यासविधानाद्वाक्यभेदोगौर
 वंवासंस्कृतविवेकवैराग्यवतस्त्रैवर्णिकानुद्दिश्यतुर्याश्रमविधानात् ॥ नचब्राह्मणाः
 प्रव्रजन्तीत्यादिश्रुतिविरोधो ? स्यागतेस्तुपञ्चमविकल्पनिरासेवक्ष्यमाणत्वात् ॥ त
 थाचसांख्यादिस्मृतीनांवेदविरुद्धत्वेनासांतु ॥ इतिहासपुराणानिपञ्चमोवेदउच्यते ॥
 इतिवाक्याद्वेदार्थप्रकाशकत्वेनस्वस्मिन्वेदव्यवहारोपचारात् वेदमूलकत्वेनवेदावि

रुद्धत्वाच्चनकथमप्यप्रामाण्यंशक्यतेवक्तुम् ॥ औदुम्बरीवेष्टनस्मृतिदृष्टान्तेनोपपा
 दितसांख्यस्मृत्यप्रामाण्यदृष्टान्तवैषम्यंतुयथोक्तंमयाद्वितीयव्यवस्थायांतत्तुतदवस्थ
 मेव ॥ तत्रागत्यासांख्यस्मृतीनामप्रामाण्यम् ॥ जगत्कारणत्वस्यैकस्मिन्नेवपर्यवसा
 नात् ॥ अत्रतुगतेःसत्त्वान्यासाधिकारिणांबहुत्वादित्यादिनाप्रथमव्यवस्थाखण्डना
 त्मकास्मत्कृतद्वितीयव्यवस्थायांभवदीयप्रथमव्यवस्थास्थत्रैवर्णिकन्यासपरस्मृत्य
 प्रामाण्यसूचकसांख्यस्मृतिरूपदृष्टान्तवैषम्योपपादनावसरेनिरूपितमेतत् ॥ यदुक्त
 म्अस्मत्कृतद्वितीयव्यवस्थाखण्डनात्मकभवत्कृततृतीयव्यवस्थायाम् ॥ गृहादाविव
 जगत्यनेककर्तृकत्वसंभवेनकपिलस्मृतीनामवकाशप्रदर्शनसंभवात् ॥ दृष्टान्तोपपत्ति
 रितितदपिदूरनिरस्तंसांख्यादिभिरेकैकस्यैवोपपादनेन नैयायिकैरप्यारम्भवादिभि
 रणुत्वेनाणूनामेवजगदुपादानत्वोपपादनेनैकस्यस्वीकारेऽन्यस्यनिरवकाशत्वात् दृष्टा
 न्तानुपपत्तेस्तथैवसत्त्वात् ॥ यदपिसुखप्रयोजकतयाकर्मत्यागस्यलोभमूलकत्वमौदु
 म्बरीवेष्टनपरस्मृतिवदित्युक्तं तदपिमनोरथमात्रम् ॥ यतःकर्मत्यागात्मकसंन्यास

त्रै० सं०

॥१०॥

सार.

॥१०॥

ग्रहीतरिलोभकल्पनायामपि स्मृतिप्रणेतारिव्यासादौ तदभावेन तन्मूलकत्वेन कथं स्मृ-
तीनामप्रामाण्यं स्यात् ॥ किंच विवेकिकृततुर्याश्रमेलोभमूलकत्वकल्पनं प्रलापमात्रमेव
तेषां परिकराभावेनानिकेतनिवासित्वेन भिक्षाटनशीतोष्णप्रयुक्तलौकिकदुःखस्यैव भा-
नात् ॥ वेषजीविनामालस्यप्रयुक्तकर्मत्यागवतां पतितानां विचाराविषयत्वाच्च ॥ व्या-
सवसिष्ठादीनां लोभेन स्मृतिनिर्मातृत्वकल्पने लोभस्य सत्त्वे तत्सहभूतानां भ्रमप्रमाद-
विप्रलिप्सारागादीनामपि सत्त्वावश्यंभावात् तत्प्रणीतस्य कस्यचिदपि वाक्यस्य प्रामा-
ण्यं न स्यात् ॥ तथा चाखिलवर्णाश्रमविभागस्य तद्वर्माणां च विप्लवापत्तिः तांश्च मुखादि-
मतप्रवेशापत्तिश्च तेपि वदन्ति व्यासवसिष्ठादयो तीव्रबुद्धिमन्तो भूवन् ॥ शरीरादौ भौ-
तिकत्वस्य जीवस्य चेश्वरस्यापि चान्तर्यामिरूपेणाविशेषेऽपि मृषैव वर्णाश्रमविभागं क-
ल्पयित्वा स्वकुलरक्षणार्थं रागेण स्वीयानामेवौत्कृष्टवर्णितं तैर्यतो नातस्तदुक्तिः प्रामाण्य-
मर्हतीति ॥ तद्विषयपरिहाराय तदुक्ते कुत्रचित्प्रामाण्यमस्तु कुत्रचिच्च नेत्यपि न युक्तम् अ-
र्धजरतीयन्यायस्य केनाप्यस्वीकारात् ॥ अत एकामापत्तिं परिहरतो द्वितीयापत्तिरिति

न्यायापत्त्यासर्ववाक्यानां व्यवस्थया प्रामाण्यं स्वीकर्तव्यमिति समञ्जसं सर्वं ॥ यदुक्तं त्र
याणां वर्णानामित्यस्य सूत्रत्वात् श्रुतित्वमिति तत्र ममापराधो नास्ति यतो यथानिबन्धे
षु दृष्टं तथा लिखितं मया युक्तं चैतत् ॥ तथा हितरत्यविद्यां विततां हृदियस्मिन्निवेशिते ॥ आ
मुप्तेरामृतेः कालं न ये द्वेदान्तचिन्तयेत्यादीनि वाक्यानि कुत्रचिदिति श्रुतेरिति कुत्रचिदि
ति स्मृतेरित्युभयव्यवहारवन्त्युपलभ्यन्ते ॥ तत्र युक्तिरप्यस्ति ॥ या तु स्मृतिः श्रुत्यर्थवि
शदीकरणाय श्रुत्यर्थानुक्कलानिर्मिता तत्र स्मृतिरित्येव व्यवहारः ॥ या त्वानुपूर्वीं विशिष्टा
श्रुतिः स्मृतिकारैः स्थापिता तत्र श्रुतिरिति स्मृतिरित्युभयव्यवहारो विवक्ष्येति ॥ यत्तु
सूत्रस्येत्यस्योत्कृष्टस्येति पदमध्याहृत्यार्थः कृतस्तत्र तात्पर्यानुपपत्त्यभावादन्यथानुपप
त्यभावाच्च निमित्तं न पश्यामि अध्याहारस्येति ॥४॥ नाद्यप्यञ्चमः ॥ जायमानो वै ब्राह्मण
स्त्रिभिर्ऋणवान् जायत इत्यत्र ब्राह्मणशब्दो यथा वर्णत्रयोपलक्षकस्तथा त्रापि स्वीकारा
त् सर्वत्रैवाचारप्रकरणे ब्राह्मणं पुरस्कृत्यैव धर्मनिरूपणं क्रियते ॥ एतावता ब्राह्मणस्यैव त
त्राधिकारो नेतरस्येति वक्तुमशक्यत्वाच्च ॥ न चैवं द्विजो निर्वेदमायादित्येव सिद्धे किमुपलक्ष

णार्थेनब्राह्मणग्रहणेनेतिवाच्यम् ब्राह्मणलक्षणलक्षितस्यैवत्रैवर्णिकस्यसंन्यासाधिका
 रइतिबोधनार्थतयातच्चारितार्थात्॥ब्राह्मणलक्षणंचभारतेनहुषंप्रतियुधिष्ठिरेणोक्तं ॥
 सत्यंदानंक्षमाशीलमानृशंस्यमथोघृणा॥दृश्यन्तेयत्रराजेन्द्रसब्राह्मणइतिस्मृतः॥यत्रै
 तन्नभवेत्सर्वतंशूद्रमितिनिर्दिशेदिति ॥ इदंचविविदिषासंन्यासविधिवाक्यापेक्षितब्रा
 ह्मणलक्षणम् ॥ तत्रचब्रह्मभवितुकामस्यमुमुक्षोरेवब्राह्मणपदार्थत्वात् ॥ विद्वत्संन्यास
 विध्यपेक्षितस्तुब्राह्मणोब्रह्मवित्॥जन्मनाजायतेशूद्रः संस्काराद्विजउच्यते ॥ वेदाभ्या
 साद्भवेद्विप्रोब्रह्मज्ञानाच्चब्राह्मणइतिस्मृतेः ॥ तस्यापिलक्षणमुक्तंभारते ॥ नयस्यजन्म
 कर्मभ्यांनवर्णाश्रमजातिभिः॥सज्जतेस्मिन्नहंभावस्तंदेवाब्राह्मणंविदुरित्यादिग्रन्थेन ॥
 सिद्धान्तलेशेअप्पयदीक्षितैरपिब्राह्मणाविविदिषन्तीत्यादिवाक्यविचारावसरेसर्वापे
 क्षायज्ञादिश्रुतेरितिसूत्रतद्वाप्याभ्यांसर्वकर्मणांचित्तशुद्धिपूर्वकविविदिषाद्वारापरम
 निःश्रेयसैकसाधनभूतेनन्तजन्ममरणादिदुःखव्रातवर्मछेदननिपुणेतत्त्वज्ञानेविनियो
 गमुपपाद्य ॥ नन्वेवमपिकथं कर्मणैवहिसंसिद्धिमास्थिताजनकादयइतिस्मरणनिर्वा

हः॥नचतस्यापिविविदिषाद्वाराविद्यार्थकर्मनुष्ठानपरत्वम्॥विविदिषावाक्येब्राह्मणग्र
हणेनब्राह्मणानामेवविद्यार्थकर्मण्यधिकारप्रतीतेः अतोजनकाद्यनुष्ठितकर्मणांसाक्षा
देवमुक्त्युपयोगोवक्तव्यः॥तथाचतमेवविदित्वातिमृत्युमेति तरतिशोकमात्मवित् य
दाचर्मवदाकाशंविष्टयिष्यन्तिमानवाः॥तदादैवमविज्ञायदुःखस्यान्तंभविष्यतीत्यादि
श्रुतिस्मृतिविरोधःस्यादित्याशङ्क्य विविदिषावाक्येब्राह्मणग्रहणस्यत्रैवर्णिकोपलक्ष
णत्वंस्वीकृतम्॥श्रुत्यर्थस्त्वेवंज्ञेयः तंमन्त्रप्रतिपाद्यमेतंब्राह्मणप्रतिपाद्यमात्मानंवेदानु
वचनेनब्रह्मचर्याश्रमेणयज्ञेनदानेनगृहस्थाश्रमधर्मेणतपसावानप्रस्थाश्रमधर्मेण अ
नाशकेनअश्रुवतेव्याप्नुवन्तीत्याशकाधर्माधर्मादयस्तेनसन्तियत्रासावनाशकःसंन्या
साश्रमधर्मस्तेन तदुक्तंभारते ॥ त्यजधर्ममधर्मंचउभेसत्यानृतेत्यज॥उभेसत्यानृतेत्य
क्त्वायेनत्यजसितत्यजेति अशूड्व्याप्तावित्यस्मात्कर्तरिण्वुल् यद्वा अशभोजनेइत्य
स्माद्वाहुलकाच्छान्दसत्वाद्वाभावेण्वुल् अशनमाशकंभोगःसनास्तियत्रतुरीयाश्रमध
र्मेसतथातेन तथाचफलाभिश्चून्यतयाभगवदर्पणबुद्धयानुतिष्ठितेनतत्तदाश्रमधर्मेण

विविदिषन्तिवेत्तुमिच्छन्तीति अस्यांचश्रुतौवेदनेच्छासाधनतयावेदानुवचनादीनिवि
 धीयन्तेनतुवेदनसाधनतया वस्तुतःप्रधानस्यापिवेदनस्यप्रकृत्यर्थतयाशब्दतोरुण
 त्वादिच्छायाश्चप्रत्ययार्थतयाप्राधान्यात्प्रधानेनचकार्यसंप्रत्ययात् ॥ नहिराजपुरुष
 मानयेत्युक्तेवस्तुतःप्रधानोपिराजापुरुषविशेषणतयाशब्दतउपसर्जनान्नानीयतेअपि
 तुपुरुषएवशब्दतस्तस्यप्राधान्यात् एतानिचनसाक्षाद्विविदिषाहेतवःकिंतुदुरितनिव
 र्हणलक्षणपुरुषसंस्कारद्वारा ॥ महायज्ञैश्चयज्ञैश्चब्राह्मीयंकियतेतनुः ॥ ज्ञानमुत्पद्यते
 पुंसांक्षयात्पापस्यकर्मणः ॥ कषायेकर्मभिःपक्वेततोज्ञानंप्रवर्ततेइत्यादिवचनैस्तथात्वा
 वगमात्॥ततश्चनित्यनैमित्तिककर्माणिमलापकर्षणलक्षणपुरुषसंस्कारद्वाराविविदिषा
 हेतवइत्याचार्यवाचस्पतिमिश्राव्याचक्षते॥ उक्तंचतथासुरेश्वराचार्यैरपि॥ब्राह्मणग्रह
 णंचात्रद्विजानामुपलक्षणम् अविशिष्टाधिकारित्वात्सर्वेषामात्मबोधनइति ॥ किंच त्र
 योधर्मस्कन्धाइत्यादिनाधर्ममात्राधिकृतत्वेनप्रस्तुतानांत्रयाणांसर्वएतेपुण्यलोकाभव
 न्तीतिनिरवशेषंपरामृश्य पुण्यलोकभावत्वेनविनियुक्तानानिराकाङ्क्षाणांपुनर्ब्रह्मसं

स्थशब्देनपरामर्शःसंभवतीतिपरिशेषादाकाङ्क्षितत्वाच्चसंन्यासिनएवपरामर्शः ॥ एते
 नगृहस्थादीनामपिश्रवणसंभवंप्रत्याशानिरस्ता ॥ आख्यायिकासुप्रतर्दनप्रभृतिगृह
 स्थानांश्रवणादिदर्शनलिङ्गंतुप्राप्तिसापेक्षंनप्रापकशास्त्रविरुद्धंतेषांज्ञानाधिकारंकल्प
 यितुंक्षमते ॥ अन्यथागावोवैसत्रमासतइत्यादिलिङ्गाद्गवादीनामपिकर्माधिकारकल्प
 नाप्रसङ्गात्॥तथाचोक्तमधस्तात्॥त्यक्ताशेषक्रियस्यैवसंसारंप्रजिहासतः॥जिज्ञासोरे
 वत्वैकात्म्यत्रय्यंतेष्वधिकारितेति ॥अस्तुवाजन्मान्तरेजनकादिभिःसंन्यासपूर्वकंश्रव
 णाद्यनुष्ठितमेव॥प्रतिबन्धकवशात्तुतदाज्ञानंनाभूत् ॥इहजन्मनितुतेषांप्रतिबन्धकाप
 गमाद्गार्हस्थ्यवस्थायामेवसकृच्छ्रवणमात्रेणज्ञानमुत्पन्नमितिकल्पना॥जन्मान्तरेषुय
 दिसाधनजातमासीत्संन्यासपूर्वकमिदंश्रवणादिरूपम् ॥ विद्यामवाप्स्यतिजनःसक
 लोपियत्रतत्राश्रमादिषुवसन्ननिवारयामइतिसंप्रदायविदाचार्योक्तेः ॥ पूर्वाभ्यासेनते
 नैवहियतेह्यवशोपिसः ॥अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिमितिभगवदुक्तेश्चेति
 ॥ तस्मात्पूर्वोक्तश्रुतिस्मृतिन्यायविशिष्टाचारादिदृढतरप्रमाणसिद्धत्वात्क्षत्रियादीनां

संन्यासोदुरपह्वःसफलश्चेतिसिद्धं ॥ नन्वस्तुकर्मणांचित्तशुद्धिद्वाराविद्योपयोगःसं
 न्यासस्यकिंद्वारातदुपयोगइतिचेन्न श्रवणाद्यंगतयात्मज्ञानफलतासंन्यासस्यसिद्धे
 तिविवरणोक्तेः अनन्यव्यापारतयाश्रवणादिनिष्पादनंकुर्वतस्तस्यविद्यायामुपयोगः
 ॥ नचयागादिवददृष्टद्वारैवोपयोगःकिमितिनस्यात् ॥ दृष्टद्वारेसंभवत्यदृष्टकल्प
 नायाअन्याय्यत्वात् ॥ नन्वेवंसतिक्षत्रियवैश्ययोःकथंवेदान्तश्रवणाद्यनुष्ठानं संन्या
 सेब्राह्मणस्यैवाधिकारात् ॥ ब्राह्मणोनिर्वेदमायात् ब्राह्मणोव्युत्थायब्राह्मणःप्रव्रजेदि
 त्यादिसंन्यासविधिषुब्राह्मणग्रहणादितिचेन्मैवं ॥ नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैके
 मृतत्वमानशुरितितैत्तिरीयश्रुत्या ॥ त्यागएवहिसर्वेषांमोक्षसाधनमुत्तमम् ॥ त्यजतैव
 हिविज्ञेयंत्यक्तुःप्रत्यक्परंपदमितिभाल्लवीयश्रुत्या अथपरिव्राड्विवर्णवासामुण्डोपरि
 ग्रहःशुचिरद्रोहीभैक्षाणोब्रह्मभूयायकल्पतइति बृहज्जाबालश्रुत्या एतमेवप्रव्राजिनो
 लोकमिच्छन्तःप्रव्रजन्तीतिबृहदारण्यश्रुत्याब्रह्मसंस्थोमृतत्वमेतीतिछान्दोग्यश्रुत्या
 यदिवेतरथाब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेदृहाद्वावनाद्वेत्यविशेषश्रुत्याच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवापि

वैश्योवाप्रव्रजेदृहात् ॥ त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आश्रमा इत्यादि स्मृत्यनुगृही-
 तयोः क्षत्रियवैश्ययोरपि संन्यासाधिकारसिद्धेः ॥ जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवान्
 जायत इत्यादि स्मृतिस्थ ब्राह्मणपदवत् श्रुत्यन्तरेषु ब्राह्मणग्रहणं त्रयाणामुपलक्षणम् ॥
 न च श्रुत्यन्तरसिद्धं ब्राह्मणाधिकारं सिद्धवत्कृत्वा जाबालादिश्रुतिभिः संन्यासविधाना-
 त् न ब्राह्मणग्रहणं त्रैवर्णिकोपलक्षणमिति वाच्यम् ॥ श्रुत्यन्तरेषु ब्राह्मणपदस्योपलक्ष-
 णत्वाभावसिद्धौ तद्वलेन ब्राह्मणमात्रस्याधिकारसिद्धिस्तत्सिद्धौ चोपलक्षणत्वाभावसि-
 द्धिरित्यन्योन्याश्रयात् ॥ किंच इतिहासपुराणाद्यैर्वेदार्थमुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यल्पश्रु-
 ताद्वेदोमामयं प्लावयिष्यति इत्यादिवाक्यैरितिहासपुराणाद्यनुकूलस्यैव वेदार्थस्य वक्त-
 व्यत्वेन श्रौतब्राह्मणपदस्य त्रैवर्णिकोपलक्षणार्थत्वमेवोपपद्यते ॥ यतश्च राजधर्मे ष्वेव
 वर्णधर्मप्रस्तावे ॥ तथा वैश्यस्य राजेन्द्रराजपुत्रस्य चैव हीति क्षत्रियवैश्ययोः संन्यासं प्रति-
 ज्ञाय ॥ कृतकृत्यो वयोऽतीतो राजन् कृतपरिश्रमः ॥ वैश्यो गच्छेदनुज्ञातो नृपेणाश्रमसं-
 श्रयमिति वैश्यस्य संन्यासं विधाय ॥ वेदानधीत्यधर्मेण राजशास्त्राणि चानघेत्यादि

ना ॥ अन्तकालेचसंप्राप्तेयइच्छेदाश्रमान्तरम् ॥ सोनुपूर्वाश्रमाद्राजनृगत्वासिद्धिम
वाप्नुयादित्यनेनग्रन्थेन क्षत्रियस्यापिसंन्यासंविदधातिस्मभगवान्व्यासः ॥ अ
तएववार्तिकेवार्तिककारैरपि॥त्रयाणामविशेषेणसंन्यासःश्रूयतेश्रुतौ॥यदोपलक्षणार्थं
स्याद्ब्राह्मणग्रहणंतदेतिक्षत्रियवैश्ययोरपिसंन्यासाधिकारोदर्शितइतितयोःश्रवणाद्य
नुष्ठानसिद्धिरित्यलंप्रकृतपोषकप्रसङ्गागतेन ॥ यद्वामुख्यावृत्तिर्द्विधा रूढिर्योगश्च ॥ त
त्ररूढिवृत्तेरथकारन्यायेनागत्यायागादिविषयएवचरितार्थत्वम् ॥ रूढिर्योगमपहर
तीतिन्यायस्यापितत्रैवचारितार्थ्यम् ॥ अन्यत्रतुयौगिकार्थेसम्भवतिरूढ्यर्थस्यान्या
य्यत्वमित्येवयुक्तमिति ॥ ब्रह्मवेदस्तन्निष्ठस्तदध्ययनवान्ब्राह्मणइतिव्युत्पत्त्याब्राह्मण
शब्दस्यवर्णत्रयेवृत्तेःसत्त्वाच्चनकोपिदोषइतिसर्वेनिराविलमेव ॥ ५ ॥ नापिषष्ठः॥ शा
पाद्वागौतमादीनांपापाद्वामहतोनराः ॥ येगतावेदबाह्यत्वंयेचसंकीर्णयोनिजाः ॥ तेधि
क्रियन्तेतन्त्रादौस्त्रीशूद्राश्चयथायथमित्यादिस्कन्दपुराणवाक्यात् शिष्टैस्तन्त्रस्यत्रै
वर्णिकधर्मनिर्णयेप्रामाण्यास्वीकारात् ॥ अतएववर्णाश्रमादिधर्मव्यवस्थायांशिष्टै

स्तन्त्रवाक्यस्योल्लेखः कापिनकृतः श्रीमतोऽन्तरेण ॥ नचेश्वरोक्तत्वबलात्प्रामाण्यं त-
 त्रभविष्यतीति वाच्यम् ॥ बुद्धवाक्यस्यापितथात्वापत्त्यावेदतन्मूलकधर्मशास्त्रविरुद्ध-
 स्येश्वरवाक्यस्यापि प्रामाण्यानङ्गीकारात् ॥ अतएव वेदस्येश्वरोक्तत्वखण्डनेनापौरुषे-
 यत्वं पूर्वोत्तरमीमांसयोः स्थापितम् ॥ अन्यथावेदस्याप्रामाण्यापत्तेर्बुद्धादिवाक्यस्या-
 पि प्रामाण्यापत्तेश्च ॥ तन्त्रस्य हठात्सर्वथा प्रामाण्यस्वीकारे तत्प्रतिपादितातीवैहिकसुख-
 हेतुपरलोकावघातिपञ्चमकारसेवनापत्तेश्चातो न किञ्चिदेतदितिसर्वसुस्थिरमेव ॥ ना-
 पिसप्तमः ॥ अबाधेनोपपत्तौ बाधोनन्याय्यइति न्यायमाश्रित्य मीमांसकैर्यथा अतिरा-
 त्रेषोऽशिनं गृह्णातीति अतिरात्रेषोऽशिग्रहो विहितः ॥ तथानातिरात्रेषोऽशिनं गृह्णाती-
 ति प्रतिषेधात् ग्रहणाभावो विहितः ॥ तयोर्ग्रहणाग्रहणायोः परस्परविरोधेन बाध्यबाध-
 कभावोऽपि प्राप्नोति तथाप्युभयवाक्यप्रामाण्याय तमना दृष्ट्य अष्टदोषदुष्टोप्यैच्छिकोऽ-
 व्यवस्थितविकल्पः स्वीकृतः ॥ विकल्पे व्यवस्थितत्वं चागत्या स्वीकृतत्वमेव ॥ तथाक्ष-
 त्रियादिकृतन्यासे विधिनिषेधयोरेकेन पुरुषेणानुष्ठातुमशक्यतया परस्परविरोधेन वा

ध्यबाधकभावोपि जागर्तितं विहायो भयविधवाक्यप्रामाण्याय विधायकवाक्यस्य विरक्त
 विषयत्वं निषेधवाक्यस्य अविरक्तविषयत्वमित्यव्यवस्थितैश्चिको विकल्पोऽप्यङ्गीकार्यो
 बुद्धिमद्भिः ॥ क्वचित् व्यवस्थितविकल्पोऽप्यस्ति यथा द्वितीयप्रयाजादिकर्मणि नाराशं
 सतनूनपान्मन्त्रयोरेकार्थत्वाद्विकल्पः सच राजन्यवशिष्टानां नाराशंसो द्वितीयप्रया
 जः ॥ तनूनपादन्येषामिति वाक्याद्व्यवस्थितइति व्यवस्थितविकल्पः ॥ अव्यवस्थित
 विकल्पे एवाष्टदोषाः सन्ति ॥ तथा हि व्रीहिभिर्यवैर्वा इत्यत्र पूर्वव्रीहिप्रयोगे यवशास्त्र
 स्य स्वार्थानुष्ठापकत्वलक्षणप्रामाण्यपरित्यागः अननुष्ठापकत्वलक्षणाप्रामाण्यस्वी
 कारः ततो द्वितीयप्रयोगे यवानुष्ठाने पूर्वत्यक्तं यत्प्रामाण्यं तत्स्वीकारः स्वीकृतं यदप्रामा
 ण्यं तत्परित्यागश्चेति यवशास्त्रे चत्वारो दोषाः ॥ एवं पूर्वयवप्रयोगे व्रीहिशास्त्रस्य स्वार्थानु
 ष्ठापकत्वलक्षणं यत्प्रामाण्यं तत्परित्यागः अननुष्ठानलक्षणं यदप्रामाण्यं तत्स्वीकारः पु
 नर्द्वितीयप्रयोगे व्रीह्यनुष्ठाने व्रीहिशास्त्रस्य त्यक्तप्रामाण्यस्वीकारः स्वीकृताप्रामाण्यपरि
 त्यागश्चेति व्रीहिशास्त्रे चत्वारो दोषाः इत्यष्टदोषदुष्टोऽव्यवस्थितविकल्पः ॥ एककार्यका

रित्वादित्यर्थः ॥ किंचस्मृतिवाक्यविरोधपरिहाराय किं ह्यस्माक्यानामाश्रमस्वरूपविधौ
 तात्पर्यम् निषेधवाक्यानांतुदण्डग्रहणमात्रनिषेधेर्तात्पर्यमित्यपिकेचित् ॥ तेषाम
 पिपूर्वोक्तबहुतरवाक्यविरोधेनक्षत्रियवैश्ययोर्दण्डग्रहणमात्रनिषेधेएवतात्पर्येनत्वाश्र
 मनिषेधेपि ॥ तन्निषेधेपिनकाचिद्वानिर्दण्डादिचिह्नस्यबहिरङ्गत्वात् ॥ अन्तरङ्गंतुवि
 वेकदृष्ट्याखिलदृश्यदोषदर्शनसमुद्भूतवैराग्येणविधिवत्प्रैषोच्चारस्यैवेतितुश्रीमतांभव
 तामादरायस्वीक्रियेतापिकेनापिकदाचित् ॥ वस्तुतस्तुबाह्यदण्डादिकमपित्रैवर्णिक
 साधारणमेवपृथुपौत्रमुशीलदैवरातिजनकसुलभादीनांदण्डग्रहणपूर्वकसंन्यासग्रहण
 श्रवणादिति ॥ यदुक्तंतुर्याश्रमात्यन्ताभावबोधकानांवाक्यानांदण्डनिषेधकत्वकल्पना
 नसंभवेदिति तन्न ॥ शिखीध्वस्तइत्यादिवद्विशेषणाभावमात्रेणापिविशिष्टाभावविषय
 कनिषेधप्रयोगसंभवेनविशिष्टनिषेधपरशब्दस्यविवक्षयाविशेषणमात्रनिषेधपरत्वसं
 भवात्तदसंभवेयुक्तिनपश्यामिइतिसर्वमनवद्यम् ॥ ७ ॥ नाप्यष्टमः ॥ वेदर्थवादश्चतु
 र्विधः निन्दाप्रशंसापरकृतिपुराकल्पभेदात् ॥ तत्रयथाअश्रुहिरजतंयोवर्हिषिददाति

त्रै०सं०

॥१६॥

पुरास्यसंवत्सराद्गृहेरुदन्नीतिनिन्दार्थवादस्यरजतनिन्दाद्वाराविधेयभूतसुवर्णदक्षि
 णास्तुतिपरत्वेविरोधोनास्ति ॥ तथागतिस्तुर्याश्रमेनास्तीत्यादिस्मृतिषुवेदार्थोप
 जीविनीष्वपि नहिनिन्दानिन्दयितुं प्रवर्तते किंतुविधेयंस्तोतुं इतिन्यायेनैवमेव
 स्वीकारेविरोधाभावात् ॥ विधेयस्तुतिपरत्वेमुख्यवृत्त्यवगतार्थतिरस्कारःस्यादिति
 यदुक्तंतदप्यविचारचारु इष्टापत्तेरर्थवादवाक्यानांसर्वत्रतथाविधत्वाद्ब्रह्महस्तःपुर
 न्दरइत्यादिभूतार्थवादमन्तरेणतत्रस्वार्थपरत्वमपिस्वीक्रियतेशास्त्रकारैः प्रशंसादि
 त्रयाणामर्थवादानांप्रकृतेऽनुपयोगादनुल्लेखोद्देश्योऽत्रापिसर्वमनवद्यमेवास्त्यसतिन
 कारे ॥ ८ ॥ नापिनवमः ॥ यतस्तार्किकैर्यथाशिष्टाचारेणहेतुनामङ्गलेवेदबोधितक
 र्तव्यताकत्वमनुमीयतेतथात्रयाणांवर्णानांवेदमधीत्यचत्वारआश्रमाः ॥ त्रैवर्णिकानां
 संन्यासोविद्यतेनात्रसंशयः॥ शिखायज्ञोपवीतानांत्यागपूर्वैकदण्डयुगित्यादिवेदमूल
 कसर्वशिष्टाग्रगण्यकात्यायनव्यासप्रणीतस्मृतिषुत्रैवर्णिकानांसंन्यासोपलम्भहेतुना
 वेदेक्षत्रियवैश्ययोःसंन्यासबोधिवाक्यसत्त्वानुमानकव्यवायाऽनुपपत्तिः ॥ननुतद्वोधक

वाक्यमस्तिचेतत्कुतो नोपलभ्यते इति चेन्मैवम् ॥ पैङ्गी^{ये} हस्यब्राह्मणे ऋषभादीन्क्षत्रि
 यवरानुद्दिश्य यदि मृत्योः परं शान्तमनामयं शाश्वतं पदमिच्छुरसितत्परमहंसो भवेति वि
 शेषतो न्यासविधायकवाक्यस्य सत्त्वात् ॥ न च ऋषभनिदाघदैवरातिजनकसुशीला
 दिकं प्रत्येव विधिरयं न त्वितरक्षत्रियान्प्रतीतिवाच्यम् ॥ यथा छान्दोग्ये श्वेतकेतुं द्वा
 रीकृत्या खिलमुमुक्षून्प्रतितत्त्वोपदेशः कृत उद्दालकेन मुनिना यथा वोद्योगपर्वणि अर्जुन
 मुत्तमाधिकारिणं द्वारीकृत्य गीतामृतमुपदिष्टमखिलमुमुक्षून्प्रतिपरमेश्वरेण तथात्रापि
 ऋषभादीनुद्दिश्य निखिलमुमुक्षूक्षत्रियान्प्रतिप्रमाणराजेन वेदेन विधानात् सर्वसमीची
 नमेव ॥ ९ ॥ नापि दशमः ॥ यतो यद्यपि अग्निहोत्रं गवालंभं संन्यासं पलपैतृकमित्यादि
 सामान्यवाक्यस्य संकोचके ॥ चत्वार्यब्दसहस्राणि चत्वार्यब्दशतानि च ॥ कलेर्यदाग
 मिष्यन्ति तदा त्रेता परिग्रहः ॥ यावद्वर्णविभागो स्ति यावद्वेदः प्रवर्तते ॥ संन्यासमग्निहो
 त्रं च तावत्कुर्यात्कलौ युगे ॥ इत्येवं द्वे वाक्येस्तथापि वर्णाश्रमयोः कारणकार्यभावभङ्ग
 प्रसङ्गरूपविनिगमना सहकृतत्वादुत्तरवाक्यस्यैव संकोचकत्वं न तु पूर्ववाक्यस्य तत्र वि

निगमनाविरहात् ॥ तस्यसंकोचकत्वेब्राह्मणानामपिसंन्यासेनधिकारस्यतुल्यतयेदानीं
 संन्यासस्यैवसर्वथाविलयापत्तेश्चेति॥ किंचद्वितीयदेवलस्मृतौत्रैविद्यवृद्धशिष्टाचारा
 नुगृहीतायांसंन्यासाऽभ्याधानयोर्विशेषतोविहितत्वेनोक्तस्मृतेर्वेदादिप्रवृत्तिपर्यन्तंक
 लिकालेऽपिगवालम्भादिपदार्थत्रितयनिषेधएवपर्यवसानम्॥ अन्यथाग्निहोत्रस्यापिवे
 दादिप्रवृत्तिकालइदानीमुपलभ्यमानस्याशास्त्रीयत्वप्रसङ्गात्विष्णुपुराणेपि ॥ यत्कृते
 दशभिर्वर्षैस्त्रेतायांहायनेनतत्॥ द्वापरेतत्तुमासेनअहोरात्रेणतत्कलौ ॥ तपसोब्रह्मचर्य
 स्यजपादेश्चफलंद्विजः॥ प्राप्नोतिपुरुषस्तेनकलिःसाध्वितिभाषितइतिकलावल्पकालेन
 ब्रह्मचर्यजपादेरधिकंफलंवदन्ब्रह्मचर्यादिप्रधानस्यपारिव्राज्यस्यकलावनुष्ठेयत्वंसूच
 यतिपराशरः॥ भागवतेपि ॥ कलिसभाजयन्त्यार्यागुणज्ञाःसारभागिनः ॥ कुशलान्यत्र
 सिध्यन्तिनेतराणि कृतानियत्॥ कृतादिषुपुराराजन्कलाविच्छन्तिसंभवं ॥ कलौखलुभ
 विष्यन्तिनारायणपरायणा इतिमानसपुण्यानांसिद्धिंतादृशपापानामसिद्धिंनारायणप
 रायणत्वंचवदन्मानसध्यानादिप्रधानंपारिव्राज्यंकलावनुष्ठेयमितिबोधयतिव्यासः ॥

अपिच॥सूर्यावतारत्वेनमहादेवावतारत्वेनचपुराणोक्तमाहात्म्यैः श्रीमच्छङ्करभगवत्पू
 ज्यपादैर्जगद्गुरुभिः कलौसंन्यासस्यानुष्ठितत्वात्प्रचारितत्वाच्चकलौसंन्यासोऽनुष्ठेय ए
 व ॥ तथाच ॥ शिवपुराणेकालिकाखण्डेलकुटीश्वरमाहात्म्येनारदंप्रतिसनत्कुमारवच
 नम् ॥ कृतेज्ञानप्रदःसत्यस्त्रेतायांदत्तएवच ॥ द्वापरेव्यासनामातुकलौशङ्करउच्यते ॥
 ब्रह्मासत्योहरिर्दत्तोव्यासोरुद्रःप्रकीर्तितः॥ शङ्करःसवितासाक्षादीश्वरःपरदैवतम् ॥यु
 गेयुगेप्रणष्टस्यशास्त्रस्योद्धरणायवै ॥ श्रुतिस्मृत्यर्थबोधायपाखण्डनिधनायच ॥ सूत्रेषु
 तेषुकुर्वन्तिभाष्याणिसुबहूनिचेति ॥ तथाकूर्मपुराणेएकोनविंशतितमेध्याये ॥ भविष्य
 त्यवतारेणशङ्करोनीललोहितः ॥ श्रौतस्मार्तप्रतिष्ठार्थभक्तानांहितकाम्यया ॥ उपदे
 क्ष्यतिसज्ञानंशिष्याणांब्रह्मसंज्ञितम् ॥ सर्ववेदार्थसारंहिधर्माद्वेदविदर्शितात् ॥ येतुवि
 प्रानिषेवन्तेसंन्यासेनोपचारतः ॥ विजित्यकलिजान्दोषान्यान्तितेपरमंपदमिति ॥
 तस्मात्कलावपिसर्वकर्मसंन्यासोवेदान्तश्रवणाङ्गतयामुमुक्षुभिरनुष्ठेय इतिसर्वपूर्णमे
 व ॥ १० ॥ नाप्येकादशः ॥ वैराग्यंद्विविधमपरंपरंच ॥ पुनरपरंत्रिविधमन्दंतीव्रंती

व्रतरंचेति ॥ तत्रपुत्रदारादिविषयवियोगेधिक्रसंसारमितिबुद्ध्याविषयजिहासामन्दवै
 राग्यम् ॥ अस्मिञ्जन्मनिपुत्रदारादिमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्याविषयजिहासातीव्रम् ॥ पु
 नरावृत्तिसहितंब्रह्मलोकादिपर्यन्तमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्याविषयजिहासातीव्रतरं ॥ तत्रम
 न्दवैराग्येकुटीचकबहूदकसंन्यासाधिकारः ॥ तीव्रतरवैराग्येहंससंन्यासाधिकारः ॥
 परवैराग्येपरमहंससंन्यासाधिकारः ॥ सचद्विविधः ॥ विविदिषासंन्यासोविद्वन्सं
 न्यासश्चेति ॥ साधनसंपन्नेनतत्त्वज्ञानमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविविदिषासंन्यासः
 गृहस्थाश्रमादौकृतश्रवणादिभिरुत्पन्नब्रह्मसाक्षात्कारेणगृहस्थित्यादिनाविक्षिप्तचित्त
 स्यचित्तविश्रान्तिलक्षणांजीवन्मुक्तिमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविद्वत्संन्यासः॥ तत्रोत्त
 रोत्तरवैराग्यस्यतद्वेतुकतुर्याश्रमस्यचमोक्षसाधनभूतज्ञानान्तरङ्गस्यसर्वदादुर्लभत्वा
 त्कृतादावपितस्याधिकारिणःकेचिदेवातिपुण्यशालिनःश्रूयन्ते ॥ कलावपितथावि
 धाःकेचिदासन्केचित्सन्तिकेचिद्भविष्यन्नित्येवंस्वीकर्तव्यंभवादृशैःशिष्टैः तदभावे
 प्रबलप्रमाणाभावात् ॥ प्रमादिनोबहिश्चित्ताःपिशुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनो

पितृश्यन्तेदैवसंदूषिताशयाइत्यादिवाक्यस्यापिशब्दादेशजीविसंन्यासिपरत्वात् ॥
 प्रत्युतकलावेववैराग्यहेतुदर्शनपोषकाऽनियतजीवनपुत्रादिमृतिविषयगतदुर्गन्धत्व
 नश्वरत्वदुःसाध्यत्वस्वलपत्वादिदोषाणांसंभवाद्वैराग्यसंभावनाकृतादावेवनास्ति ॥
 एकोनत्रिंशोऽध्याये ॥ प्रजास्तृप्ताःसदासर्वानन्दाश्चसुखभोगिनः ॥ अधमोत्तमताना
 स्तिनिर्विशेषाःपुरंजय ॥ तुल्यमायुःसुखंरूपंतासुतस्मिन्कृतेयुगे ॥ इत्यादिकौर्म
 वचनात् ॥ अतएवस्वर्गनिवासिनांज्ञानवैराग्ययोरतिदुर्लभत्वंश्रूयतेवेदइतिसर्वनि
 दोषमेव ॥११॥ नापिद्वादशोविकल्पः ॥ ब्राह्मणपदस्ययौगिकत्वोपलक्षणत्वस्वीकारे
 णैवतस्यनिरस्तत्वात् ॥ गीताभाष्यनिर्माणतःपूर्वंचतुर्थश्रमस्यसत्त्वसात्त्वाभ्यांव्या
 घाताच्च ॥ किंचविशेष्यान्वयिनएवकारस्यान्ययोगव्यवच्छेदार्थकत्वात्॥पार्थएवधनु
 र्धरइत्यत्रभीष्मादीनामपिधनुर्धराणामुपलम्भादुत्कृष्टधनुर्धरेलक्षणास्वीकृतायथात
 थात्रापिएवकारस्यविशेष्यान्वितत्वेनसंन्यासपदस्योत्कृष्टसंन्यासेलक्षणा ॥ तथाच
 ब्राह्मणकृततुर्याश्रमउत्कृष्टइत्यर्थः॥ तत्वंचतरणतारणकर्तृत्वमेवेत्युभयत्रदोषाभावेन

किमवलम्ब्यहठःक्रियते श्रीमद्भिरिति न जानइति ॥ १२ ॥ नापित्रयोदशः ॥ त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आश्रमा इति कात्यायनसूत्रस्य सत्त्वात् ॥ क्रूर्मे च द्वादशाध्याये ॥ पृथुपौत्रसुशीलस्य तुर्याश्रमग्रहणप्रस्तावे ॥ सोऽनुगृह्याथ राजानं सुशीलं शीलसंयुतम् ॥ शिष्यत्वे प्रतिजग्राह तपसाक्षीणकल्मषम् ॥ संन्यासिकं विधिं कृष्णं कारयित्वा विचक्षणः ॥ ददौ तदीश्वरं ज्ञानं स्वशाखाविहितं व्रतम् ॥ अशेषं वेदसारं तं पशुपाशविमोचनं इत्यादिवाक्यानां सत्त्वात् ॥ योऽनधीत्य द्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् ॥ स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशुगच्छति सान्वयः ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं महाव्याहतिपूर्वकम् ॥ वेदमध्यापयेदेनं शौचाचारांश्च शिक्षयेदिति मनुयाज्ञवल्क्यवाक्यस्य सत्त्वाच्च ॥ किंच बहूनि वाक्यान्यत्र नापेक्षितानि क्षत्रियादिषु वेदाध्ययनस्य राजमार्गप्राप्तत्वात् ॥ यदुक्तं तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादि श्रुतिदर्शितगुर्वलाभेन न कस्यापि तुर्याश्रमेऽधिकार इति तदपि न सांप्रतं ॥ श्रोत्रियाणां भवादृशानां सर्वजनीनोपलब्धेस्तत्पूर्वकं ब्रह्मनिष्ठानामपीदानीं सत्त्वाच्च ॥ ननु संति चेद्ब्रह्मनिष्ठाः कुतो नोपलभ्यन्त

इति चेन्मैवम् ॥ ब्रह्मनिष्ठायाः स्वसंवेद्यत्वात् ॥ ईर्ष्यामात्सर्यादिग्रस्तचित्तैस्तु जन्मशतै
 रपि ज्ञातुमशक्यत्वात् ॥ न च प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनो गतानित्यादि भगव
 दुक्तस्थितप्रज्ञलक्षणानां सत्त्वात् तैस्ते कथं न ज्ञास्यन्त इति वाच्यम् ॥ तेषां प्रायो वादत्वा
 त् ॥ तदुक्तं सुरेश्वराचार्यैः ॥ प्रारब्धकर्मनानात्वाद्बुधानामन्यथान्यथा ॥ वर्तनं तेन शास्त्रा
 र्थैर्विभ्रान्तव्यं न पण्डितैरिति ॥ न च ॥ व्यापारवतां कथं निर्व्यापारब्रह्मनिष्ठा इति तत्तद्व्या
 पारस्य तत्तदिन्द्रियनिष्ठत्वात् ॥ तदुक्तं भगवता ॥ नैव किंचित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववि
 त् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् भक्षन् गच्छन् स्वपन् श्वसन् ॥ प्रलपन् विसृजन् गृह्णन् नि
 षन्निमिषन् अपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन्निति ॥ किंच न निर्व्यापारत्वं ब्र
 ह्मनिष्ठायां प्रयाजकमन्यथापाषाणानामपि ब्रह्मनिष्ठा भवेत् ॥ न केवलं श्रुत्युक्तगुरोरेव दौ
 र्लभ्यं प्रत्युत उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञप्तेस्तु कारणं शुद्धाशिष्यप्रज्ञै
 व केवला ॥ न शास्त्रैर्नापि गुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनैवात्मा स्वयासत्त्वस्थमा
 धिपेत्यादि वासिष्ठवाक्येषु शिष्याणामेव दुर्लभत्वं स्वकल्याणार्थमुपदेशे प्राधान्यं च प्रती

यते॥ किंचहिततमात्मविद्योपदेष्टृद्वैशिकाभावेजगतिगुरुत्वमात्रमेवभज्येत सर्वत्राक्षे
 पसंभवात् ॥ मन्त्रोपदेष्टर्यप्यागमोक्तगुरुधर्माणामसंभवात् ॥ तेचधर्मास्त
 त्रैवावलोकनीयाः ॥ विस्तरभियानलिखिताइतिचिन्तनीयंश्रीमद्भिः ॥ यदुक्तंपत
 त्यसौध्रुवंभिक्षुर्यस्यभिक्षोर्द्वयंभवेत् ॥ धीपूर्वरेतउत्सर्गद्रव्यसंग्रहएवचेत्यादिस्मृ
 तिनिन्दितकर्ममात्रपरबहुतरभिक्षूदर्शनाच्च सर्वैर्वर्णैरनुररीकरणमेवश्रेयइतितदुत्तरं
 तु द्वयोर्यत्रसमोदोषःपरिहारोपितत्समः ॥ नैकःपर्यनुयोक्तव्यस्तादृगर्थविचारणइति
 न्यायेन ॥ सत्यंदानंक्षमाशीलमानृशंस्यंतपोघृणा ॥ दृश्यंतेयत्रराजेन्द्रसब्राह्मण
 इतिस्मृतः ॥ यत्रैतन्नभवेत्सर्वतंशूद्रमितिनिर्दिशेदितिनहुषंप्रतियुधिष्ठिरवाक्यम्
 ॥ हेमाद्रौ ॥ अनादाविहसंसारेदुर्वारेमकरध्वजे ॥ कुलेचकामिनीमूलेकाजातिपरि
 कल्पनेत्यादिस्मृतिवाक्यं ॥ वह्निपुराणे ॥ वृत्ताद्येवब्राह्मणलक्षणमुक्तम् ॥ न
 जातिर्नकुलंराजनूनस्वाध्यायःश्रुतंनच ॥ कारणानिद्विजत्वस्यवृत्तमेवहिकारणम् ॥
 किंकुलंवृत्तहीनस्यकरिष्यतिदुरात्मनः ॥ कृमयःकिंनजायन्तेकुसुमेषुसुगान्धिषु ॥

नैकमेकान्ततो ग्राह्यं पठनं हि विशांपते ॥ वृत्तमन्विष्यतां तातरक्षोभिः किं न पठ्यते ॥
 बहुना किमधीते न नटस्येव दुरात्मनः ॥ तेनाधीनं श्रुतं वापि यः क्रियामनुतिष्ठति ॥ क
 पालस्थं यथा तोयं श्वदृतौ च यथा पयः ॥ दूष्यं स्यात्स्थानदोषेण वृत्तहीनं तथा श्रुतम् ॥
 चतुर्वेदोऽपि दुर्वृत्तः शूद्रादल्पतरः स्मृतः ॥ तस्माद्विद्विमहाराज वृत्तं ब्राह्मणलक्षण
 म् ॥ सत्यं दमस्तपो दानमहिंसेन्द्रियनिग्रहः ॥ दृश्यन्ते यत्र राजेन्द्र स ब्राह्मण इति स्मृ
 तः ॥ सत्यं दानं तपोऽद्रोह आनृशंस्यं क्षमा घृणा ॥ तपश्च दृश्यते यत्र स ब्राह्मण इति
 स्मृतः ॥ इति ब्रह्माण्डपुराणवाक्यम् ॥ तपो धर्मो दया दानं सत्यं ज्ञानं श्रुतिर्घृणा ॥
 विद्या विनयमस्तेयमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥ इति शातातपोक्तिः ॥ स्वाध्यायवान्नियम
 वांस्तपस्वी ज्ञानविच्चयः ॥ क्षान्तो दान्तः सत्यवादी विप्रः पात्रमिहोच्यते ॥ इति बृ
 हच्छातातपोक्तिः ॥ आत्मार्थयः पचेदन्नं देवातिथिकारणात् ॥ नार्हत्य सावपिश्रा
 दं स चोक्तो ब्रह्मराक्षसः ॥ इति ब्रह्माण्डपुराणवाक्यम् ॥ गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीप
 लितमात्मनः ॥ अपत्यस्यैव चापत्यं तदारण्यं समाश्रयेदिति मनूक्तिः ॥ यज्ञार्थ

मर्थंभिक्षित्वायोनसर्वंप्रयच्छति ॥ सयातिभासतांविप्रःकाकतांवाशतंसमाः॥इत्यपि
मनूक्तिरेवेत्यादिशतसहस्रवाक्यानि यद्यपिसंतिऋषिप्रणीतानिवृत्तशून्यब्राह्मणनि
न्दापराणितथापिमयातुभूदेवानांश्रीमतामिवापलापवाक्यंवक्तुंनशक्यते ॥ परन्तु
स्वयमूहनीयोवृद्धिमिच्छतोमूलहानिरितिन्यायापत्तिरूपवज्रपातइति ॥ यदुक्तंयद्वै
मनुरवदत्तद्वेषजमितिश्रुतिसमर्थितप्रामाण्यवन्ति ॥ यावेदबाह्याःस्मृतयोयाश्च
काश्चकुट्टष्टयः ॥ सर्वास्तानिष्फलाःप्रेत्यतमोनिष्ठाहिताःस्मृताः ॥ चातुर्वर्ण्यत्रयो
वेदाश्चत्वारश्चाश्रमाःपृथक्॥ भूतंभव्यंभविष्यच्चसर्वंवेदात्प्रसिद्धतीत्यादीनिमनुवच
नानिचश्रुत्यननुसारिस्मृतीनामप्रामाण्यमेवबोधयन्तीति॥तदपिप्रलापमात्रमेव॥या
वेदबाह्याइत्यस्यास्तद्व्याख्यातृभिर्याः स्मृतयोवेदमूलानभवन्तिदृष्टार्थवाक्यानिचैत्य
वन्दनात्स्वर्गोभवतीत्यादीनियानि चासत्तर्कमूलानिदेवताऽपूर्वादिनिराकरणात्मका
निवेदविरुद्धानिचार्वाकदर्शनानिसर्वाणिपरलोकेनिष्फलानि यस्मान्नरकफलानिता
निमन्वादिभिःस्मृतानीतिव्याख्यातत्वात् ॥ कोवैवदति बौद्धश्रावकनिर्ग्रन्थकपाञ्चरा

त्रपाशुपतनिर्मितानां श्रुत्यनुसारि स्मृत्याभासानामप्रामाण्यं नास्तीति धन्यान्वीनाः
 पण्डिता ये अनृतस्ववाक्यपालनाय परलोकमनादृत्य श्रुत्यनुसारिव्यासादिप्रणीतस्मृ-
 तीनामप्यप्रामाण्यं कूटव्याजेन ब्रुवन्ति ॥ यदप्युक्तं त्रैवर्णिकसंन्यासपरस्मृतिगतसंन्या-
 सपदं वानप्रस्थाश्रमपरमिति ॥ तत्रापि मुख्यवृत्तित्यागपूर्वकगौणवृत्तिस्वीकारेयुक्तिं
 न पश्यामि प्रत्युत मुख्यवृत्तिस्वीकारेयुक्तिरस्ति ॥ तथा हि क्षत्रियादीनामुपवीतग्रहण-
 समये दण्डग्रहणस्य प्राप्तत्वात् ॥ द्विजत्वाधायकवेदसारगायत्र्युपदेशप्राप्त्या व्या-
 हतीनामपि प्राप्तत्वात् व्याहृतिघटितसंन्यस्तमयेति प्रतिज्ञारूपस्य प्रैषमन्त्रत्वात् क्ष-
 त्रियादिषु तत्सत्वेऽपि को विरोधः ॥ किंच त्रयोधर्मस्कन्धा इत्यादिनावेदेन धर्ममात्रा-
 धिकृतत्वेन प्रत्यक्षाणां त्रयाणामाश्रमिणां सर्व एते पुण्यलोका भवन्तीत्यविशेषेण परामर्श-
 कत्वात् पुण्यलोकभाक्त्वेन विनियुक्तानां निराकाङ्क्षाणां न पुनर्ब्राह्मसंस्थशब्देन परामर्शः
 संभवतीति परिशेषादाकाङ्क्षितत्वाच्च संन्यासिनामेव परामर्शादपि त्रैवर्णिकसंन्यासपर-
 स्मृतिगतसंन्यासपदं मुख्ययावृत्त्या क्षत्रियादिपरमेवेति ज्ञेयम् ॥ अतो मात्सर्यासूया

मन्तेरणकिंविशेषमादायतुर्याश्रमेक्षत्रियादीनामधिकारोनास्ति इतिवदन्तिनवीनाइ
तिनजाने ॥ तत्रपूज्यतायांविवादश्चेत्तत्र ॥ चतुर्वेदस्तुयोविप्रोसोमयाजीश
तक्रतुः ॥ तस्मादपियतिःश्रेष्ठस्तिलपर्वतमन्तरम् ॥ एकदण्डीत्रिदण्डीवाशिखीमु
ण्डितएववा ॥ काषायमात्रसारोपियतिःपूज्योयुधिष्ठिर ॥ अष्टाक्षरेणमन्त्रेणयतय
स्तुनमस्कृताः ॥ स्मृतनारायणाघ्नन्तिप्राणिनांपापपञ्जरमितिजाबालश्रीकृष्णाङ्गिरः
प्रणीतसामान्यवाक्यानां सत्त्वेपिनतत्रमुमुक्षूणामादरोहठश्च तेषांशारीरकव्यवहार
स्यारब्धतन्त्रत्वात् ॥ यच्चोक्तमस्मत्कृतव्यवस्थाखण्डनावसरेत्वयामहाप्रस्थानगमनस
मयेद्रौपद्यासहगमनेनयुधिष्ठिरस्यतुर्याश्रमेधिकारसंभावनानास्तीति ॥ तदपिम
न्दं ॥ स्त्रियैकसार्थवाहित्वमात्रस्यसंन्यासभञ्जकत्वेशुकादीनामपिसंन्यासोनस्यादेशका
लारध्वादीनावैचित्र्यात् ॥ यस्यकस्यापिकदाचिदेकसार्थवाहित्वस्यसंभावनायाः संभ
वात् ॥ अतोरागेणस्त्रियासहकसार्थवाहित्वस्यतुरीयाश्रमभञ्जकत्वंस्वीकर्तव्यंतच्चतत्र
नसंभवति ॥ संसारस्यनश्वरत्वादिकमवलोक्यसर्वेषांतेषामौदासीन्येनैच्छिकमहाप्र

स्थानगमनस्यभारतेश्रवणात् ॥ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यगृहस्थः प्रव्रजेद्गृहादित्यादि
 वाक्येनयुधिष्ठिरेतुर्याश्रममन्तरेणात्मन्यग्निसमारोपणासंभवाच्च ॥ अतिशूद्रपदानासा
 धूतरंतु ॥ आत्मानंयदिनिन्दन्तिस्वात्मानंस्वयमेवहि ॥ शरीरंयदिनिन्दन्तिसहायास्ते
 जनाममेत्येवलौकिकोत्तरंत्वीश्वरएवदातुंशक्तः ॥ ननु अकार्यकारिणांदानंवेगोनद्याश्च
 शुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितियाज्ञवल्क्यादिस्मृत्येकवा
 क्यत्वेन ॥ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहादित्यादिमनुवाक्यस्थब्राह्मणपद
 स्यत्रैवर्णिकोपलक्षणत्वात् ॥ प्रब्राज्यावसितायत्रत्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ निर्वासंकारये
 द्विप्रंदास्यंक्षत्रियवैश्ययोरिति कात्यायनवाक्यविहितप्रायश्चित्तसूचितार्थापत्तेश्चसर्व
 तोबलवत्याःसत्त्वात् ॥ जाबालादिश्रुतिगतब्राह्मणपदस्येतरश्रुतिस्मृतीतिहासपुराण
 शिष्टाचारानुरोधेनत्रैवर्णिकोपलक्षणार्थत्वाच्च ॥ बहुतरश्रुतिस्मृतीनांसत्त्वाच्चभव
 तुतुर्याश्रमेत्रैवर्णिकस्याधिकारः परंतुक्षत्रियवैश्ययोः कुलशुद्ध्यभावान्नसंन्यासाधिकारइ
 तिचेन्न ॥ मानसव्यभिचारस्यदृष्टिव्यभिचारस्यगुप्तव्यभिचारस्यचदुर्वारत्वेनयेयजाम

हइतिश्रुत्यापिसंदिग्धतयाबोधनेनचब्राह्मणादीनांसर्वेषामपिकुलशुद्धेः शपथनिर्णय
 त्वेनतुल्यत्वात् ॥ व्यासवसिष्ठादिकारकोत्पत्तेश्चविचारणीयत्वाच्च ॥ नचचत्वारोब्राह्मण
 स्योक्ताआश्रमाःश्रुतिचोदिताः ॥ क्षयिस्यत्रयःप्रोक्ताद्वावेकोवैश्यशूद्रयोरिति ॥ बृहद्वा
 ज्ञवल्क्यवाक्यविरोधः ॥ तस्यापिसामान्यवाक्यत्वात् ॥ अकार्यकारिणांदानवेगो
 नद्याश्चशुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितिविशेषविधायकन
 वीनयाज्ञवल्क्यवचनेनविरोधात् ॥ त्रयाणांवर्णानांवेदमधीत्यचत्वार अश्रमाइति
 स्मृत्यन्तरविरोधादुक्तभारतवचनविरोधाच्चाश्रमाभाववेदनेऽशक्तत्वात् ॥ दण्डाद्यभा
 वबोधकत्वाच्चेतिबोध्यम् ॥ अतःकदलीस्तम्भवदसारेसंसारेऽतीवमनोनदेयंकिंतुनिरूप
 यितुमारब्धंनिखिलैरपिपण्डितैः ॥ अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्षासुकासुचित् ॥ किमि
 दंकिमस्यरूपंकथमिदमभूदमुष्यकोहेतुरितिनकदापिविचिन्त्यंमायेतिधीमताविश्व
 मित्यादिवाक्यमवलोक्यप्रपञ्चस्यानिर्वचनीयतांमनसिनिधायकलौस्थानानिपूज्यन्त
 इतिवत् ॥ कलौयावद्वेदबोधितवर्णाश्रमविभागोस्तितावन्महाजनप्रसिद्धानुसारे

णव्यवहारः साधनीयः किंतु षविधा तेन काकदन्तपरीक्षया वा ॥ अखिलसंसारस्य मि
 थ्यात्वं शरीरादीनां च नश्वरत्वं दृढीकृत्य यत् ज्ञानात् सर्वानर्थानि वृत्तिः परमानन्दावाप्ति
 श्रभवति तत्रैव परिपूर्णसच्चिदानन्दत्रिकालाबाध्यवस्तुनि मनोदेयं तत्साधने आर्जवद
 याशान्तीश्वराराधने निष्कामकर्मणि वेति तु सारम् ॥ आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मी
 ति पूरुषः ॥ किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥ एवं हवा वनतपति ॥ किम
 हंसाधुना करवं किमहं पापमकरवं ॥ तरति शोकमात्मवित् ॥ समाधिनिर्धूतमलस्य चेतसो
 निवेशितस्यात्मनियत्सुखं भवेत् ॥ न शक्यते वर्णयितुं तदा गिरास्वयं तदन्तःकरणेन गृह्य
 ते ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति ॥ भिद्यते हृदयग्नन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयन्ते चास्य क
 र्माणितस्मिन्दृष्टे परावरे ॥ ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥ पलालमिव धान्या
 र्थीत्यजेच्छास्त्रमशेषतः ॥ संसारमेव निःसारं दृष्ट्वा सारदिदृक्षया ॥ प्रव्रजन्त्यकृतोद्वाहाः
 परं वैराग्यमाश्रिताः ॥ वृक्षाग्राद्युतपादो यद्वदनिच्छन्नपि क्षितौ पतति ॥ तद्वद्गुणपुरुषज्ञो
 ऽनिच्छन्नपि केवली भवति ॥ यथा स्वप्नप्रपञ्चो यमपि मायाविजृम्भितः ॥ इति यो वेदवे

दान्तैः सोऽतिवर्णाश्रमी भवेदित्यादि श्रुतिस्मृतिशतवाक्यमवलोक्य मैत्रीकरुणा मुदि
 तोपेक्षा इति वृत्तिचतुष्टयात्मकं वर्म धृत्वा सारमेव ग्राह्यं बुद्धिमद्भिः ॥ प्रसङ्गादुत्तरव्या
 जेनाधिकोक्तिः क्षन्तव्या ॥ न पण्डिताः साहसिका भवन्ति श्रुत्वा पिते संतुलयन्ति तत्त्वम् ॥
 तत्त्वं समादाय समाचरन्ति स्वार्थं च कुर्वन्ति परस्य चार्थम् ॥ १ ॥ विद्वांसो न हि किं श्रुति
 स्मृतिसदाचारेष्वभिज्ञाः क्षितौ तेषां मोदभरार्थ एव न पुनः स्वप्रौढि विख्यापकः ॥ सं
 न्यासेनृपवैश्ययोरधिकृतौ धूर्तान्यथावञ्चितः स्वान्तर्ध्वान्तविनाशको बुधजनैर्बोध्यो म
 मायं श्रमः ॥ २ ॥ हे धीरा बहुशास्त्रशीलनमिलद्वोधाः क्षमाभूषणास्तप्तास्तीव्रशिखै
 र्भवाख्यगहने मात्सर्यदावानलैः ॥ एतस्मिन् सरसित्रयोदशपदे सद्युक्तिपाथो भरे मग्नी
 भूयविधीयतां निजमनोदन्तावलः शीतलः ॥ ३ ॥ शाके पाण्डवहस्तिवाजिकुमिते मासे
 ऽश्वयुक्संज्ञकेशु क्लृप्ते ब्रह्मतिथौ बुधे पवनभेने पालदेशे शुभे ॥ गौरीशाश्रयसंज्ञकैर्यतिवरैः
 संन्यासकासारकः श्रीनारायणसन्निधौ विरचितो भूयाद्बुधानां मुदे ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥
 इति श्रीमत्परमहंसश्रीगौरीशाश्रयसंज्ञकयतिवरविरचितोऽयं त्रैवर्णिकसंन्यासकासारकः समाप्तिमगमत् ॥

तम्येनसंन्यास नारतम्यंनिरूपितंशास्त्रकारैः ॥ तथाहिसंन्यासश्चवैराग्यतारतम्येन
चतुर्विधः कुटीचकबहूदकहंसपरमहंसभेदात् ॥ वैराग्यंद्विविधंपरमपरंचेति ॥ तत्राप
रंचतुर्विधं॥यतमानव्यतिरेकैकेन्द्रियत्ववशीकारभेदात्॥ अस्मिन्संसारेइदंसारमिदम
सारमितिसारासारविवेकोयतमानवैराग्यम् ॥ चित्तगतदोषाणांमध्येएतावन्तः पक्वा
एतावन्तोऽपक्वाइतिविविच्यपक्वदोषनिरोधयत्नोव्यतिरेकवैराग्यम् ॥ विषयेध्यासस
त्वेपिमनसीन्द्रियनिरोधावस्थानमेकेन्द्रियत्ववैराग्यम् ॥ वशीकारवैराग्यमैहिकामुष्मि
कविषयजिहासा ॥ तदुक्तम् ॥ दृष्टानुश्राविकविषयवितृष्णस्यवशीकारसंज्ञावैराग्य
मिति ॥ तच्चत्रिविधंमन्दंतीव्रंतीव्रतरंचेति ॥ पुत्रदारादिविषयवियोगेधिकूसंसारमि
तिबुद्ध्याविषयजिहासामन्दवैराग्यं ॥ अस्मिञ्जन्मनिपुत्रदारादिमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्यावि
षयजिहासातीव्रवैराग्यम् ॥ पुनरावृत्तिसहितब्रह्मलोकादिपर्यन्तंमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्या
विषयजिहासातीव्रतरम् ॥ तत्रमन्दवैराग्येसंन्यासाधिकारएवनास्ति आद्यत्रयाणांम
न्देन्तर्भावात्तेष्वपिसंन्यासाधिकारोनास्त्येवेत्यार्थिकंज्ञेयम् ॥ तीव्रवैराग्येसतियात्राद्य

शक्तौकुटीचकाधिकारः ॥ तच्छक्तौबहूदकसंन्यासाधिकारः ॥ तत्राद्यः पुत्रादिनाकुटीं
 कारयित्वातत्रगृहेवावसन्काषायवासाःशिखोपवीतत्रिदण्डवान्बन्धुषुस्वगृहेवाभुञ्ज
 न्नात्मरतोभवेदेतदत्यन्ताशक्तपरम् ॥ द्वितीयस्तुबन्धून्हित्वासप्तागाराणिभैक्ष्यंचर
 न्पूर्वोक्तवेषःस्यात् ॥ मृदुतीव्रतरवैराग्येसतिहंससंन्यासाधिकारः ॥ हंसस्तुपूर्वोक्तवेषो
 प्येकदण्डः॥एकंतुवैणवदण्डंधारयेन्नित्यमादरादितिस्कान्दात् ॥ यज्ञोपवीतंदण्डंचव
 स्त्रंजन्तुनिवारणं ॥ तावान्परिग्रहःप्रोक्तोनान्योहंसपरिग्रहइतिविष्णुस्मरणाच्चदृढतीव्र
 तरवैराग्येमुमुक्षोः परमहंसाश्रमेधिकारः ॥ सचपरमहंसोद्विविधः विविदिषासंन्यासो
 विद्वत्संन्यासश्चेति ॥ साधनसंपन्नेनतत्त्वज्ञानमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविविदिषासं
 न्यासः॥ तमेवप्रब्राजिनोलोकमिच्छन्तःप्रव्रजन्तीत्यादिश्रुतिस्तत्रप्रमाणम् ॥ सचद्वि
 विधः ॥ जन्मापादककर्मत्यागात्मकः प्रेषोच्चारणपूर्वकदण्डधारणाद्याश्रमरूपश्चेति ॥
 नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेऽमृतत्वमानश्रुतित्यादिश्रुतिराद्येमानं ॥ विरक्तस्यगृ
 हस्थादेःप्रबलनिमित्तवशेनसंन्यासप्रतिबन्धेआद्यसंन्यासाधिकारः ॥ अत्रस्त्रीणाम

प्यधिकारः सुलभामैत्रेयीप्रभृतीनांतत्त्वविदांश्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषूपलम्भात् ॥
 द्वितीयेतुदण्डमाच्छादनं कौपीनंपरिगृहीयाच्छेषंविस्मृजेत् ॥ असारमेवसंसारंदृष्ट्वासार
 दिदृक्षया ॥ प्रव्रजन्त्यकृतोद्वाहाः परं वैराग्यमाश्रिता इत्यादिवचनानि प्रमाणानि ॥ गार्ह
 स्थाश्रमादौ कृतश्रवणादिभिरुत्पन्नब्रह्मसाक्षात्कारेण गृहस्थादिविक्षिप्तचित्तस्यचित्त
 विश्रान्तिलक्षणजीवन्मुक्तिमुद्दिश्यक्रियमाणः संन्यासोविद्वत्संन्यासः ॥ एतमेवविदि
 त्वा मुनिर्भवति अथयोगिनां परमहंसानामित्यादिपरमहंसोपनिषत् ॥ यदा तु विदितं तत्त्वं
 परं ब्रह्मसनातनम् ॥ तदैकदण्डं संगृह्य सोपवीतां शिखां त्यजेदित्यादिश्रुतिस्मृतिवचना
 नितत्रप्रमाणानि ॥ ननु विविदिषा संन्यासस्तत्त्वज्ञानहेतुरित्युक्तं तदयुक्तं ॥ विदुषामेवया
 ज्ञवल्क्यजनकप्रभृतीनांतत्त्वज्ञानोपलम्भादिति चेन्मैवम् ॥ यतो विविदिषा संन्यासो ज
 न्मान्तरेप्युपकरोति तत्रगमकंश्रुत्यादिषु जनकादीनां तत्त्वज्ञानोपलम्भ एव भाति ॥ द्वि
 विधोपि परमहंससंन्यास एकदण्ड एव ॥ ये तु शिखोपवीतादित्यागनिषेधास्ते कुटीचका
 दिपराः ॥ यच्च त्रिविधाभिक्षवः प्रोक्ताः सर्वे चैव त्रिदण्डिन इति सर्वेषां त्रिदण्डं विधत्ते तद

त्रै०सं०

॥ ४ ॥

पिवाग्दण्डादिपरम् ॥ वाग्दण्डोऽथ मनोदण्डः कर्मदण्डस्तथैव च ॥ यस्यैतेनियताद
 ण्डाः सन्निदण्डीति चोच्यत इति मनूक्तेः ॥ ननु यदहरेव विरजेत दहरेव प्रव्रजेदिति वैरा
 ग्यहेतुकं संन्यासं साङ्गं कर्तव्यत्वेन विधाय सन्निपाताद्यसाध्यामयचौरव्याघ्रादिभयेन मु
 मूर्षाकाले यद्यातुरः स्यान्मनसा वाचा वा संन्यसेदिति पूर्वविहितं वैराग्यहेतुकं संन्यासम
 नूद्येतराङ्गव्यावृत्तये विकल्पेन बाह्यनसरूपसाधनद्वयावच्छिन्नातुरसंन्यासोऽपि श्रुत्या
 मिधीयते तस्य चोक्तेष्वन्तर्भावोऽनन्तर्भावो वा ॥ नाद्यः ॥ पृथग्विधानानुपपत्तेः ॥ न द्विती
 यः ॥ तदानीं मुमूर्षोः श्रवणाद्यसंभवेन तत्त्वज्ञानेऽनुपयुक्तत्वेन वैयर्थ्यादिति चेन्मैवं मं
 स्थाः ॥ आतुरेऽपि विरक्तस्यैवाधिकारान्न संन्यासान्तरं किंतूक्तेष्वन्तर्भूत एव सोऽपि न्यास
 प्रकरणविरोधात् पृथक्तया विधानं तु दशाविशेषमादायैव निर्वहति ॥ ननु निष्प्रयोजनत्वा
 न्नविधेय आतुरसंन्यास इति चेन्मैवं ॥ जन्मान्तरे ज्ञानोपयोगादित्यङ्गीकर्तव्यं ॥ अन्यथा
 पृथक्तयातुरसंन्यासविधानस्य वैयर्थ्यं स्यात् ॥ तदुक्तं सर्वज्ञमुनिभिः ॥ जन्मान्तरेषु यदि
 साधनजातमासीत्संन्यासपूर्वकमिदं श्रवणादिरूपम् ॥ विद्यामवाप्स्यति ततः सकलो

पियत्रतत्राश्रमादिषुवसन्ननिवारयामइति ॥ ननुश्रुत्यातुरसंन्यासस्याभिधानेपिस्मृ
 तिष्वनुपलम्भादुक्तश्रुतौप्रक्षेपकत्वशङ्कास्यादितिचेन्न ॥ प्रव्रजेद्ब्रह्मचर्याद्वाप्रव्रजेच्च
 गृहादपि ॥ वनाद्वाप्रव्रजेद्विद्वानातुरोवाथदुःखितइत्यङ्गिरःप्रणीतस्मृतेःसत्वात् ॥
 आतुराणांचसंन्यासेनविधिर्नैवचक्रिया ॥ प्रैषमात्रंसमुच्चार्यसंन्यासंतच्चपूरयेदिति
 भारतवाक्यात् आतुरेप्रैषमात्रस्यैवावश्यकत्वंभाति ॥ नतुक्रियान्तरस्यसतिशरीरेपुन
 र्न्यासोविधिवदेवकर्तव्यइत्यादिना ॥ नापितृतीयः ॥ उपमानस्यप्रकृतेनुपयोगात् ॥
 नापिचतुर्थः ॥ त्यागएवहिसर्वेषांमोक्षसाधनमुत्तमम् ॥ त्यजतैवहिविज्ञेयंत्यक्तुःप्र
 त्यक्परंपदमितिभाल्लवीश्रुतेः ॥ अथपरिव्राड्विवर्णवासामुण्डोऽपरिग्रहीशुचिरद्रो
 हीभैक्षाणोब्रह्मभूयायकल्पतेइतिबृहज्जाबालश्रुतेः ॥ अकार्यकारिणांदानंवेगोन
 द्याश्चशुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितियाज्ञवल्क्यस्मृतेः ॥
 ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्तोगच्छेद्वनंकृती ॥ संन्यसेद्वन्धनाशायसर्वभूतदयापरः ॥ ऋ
 णत्रयमपाकृत्यनिर्ममोनिरहंकृतः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवाथवैश्योवाप्रव्रजेद्गृहात् ॥ त्रया

त्रै०सं०

॥ ५ ॥

णां वर्णानां विदमधीत्य चत्वार आश्रमा इत्यादि स्मृतिवृन्दस्य सत्त्वाच्च ॥ त्रैवर्णिकानां सं
न्यासो विद्यते नात्र संशयः ॥ शिखायज्ञोपवीतानां त्यागपूर्वकदण्डयुगिति ब्रह्माण्ड
पुराणात् ॥ वैराग्योत्पत्तिमानेव संन्यासे परियुज्यते ॥ रागवान्न तु विप्रोऽपि वेदवेदां
गवित्तमः ॥ इति ब्रह्मवैवर्तपुराणात् ॥ कूर्मेवंशकीर्तनप्रस्तावे द्वादशाऽध्याये श्वे
ताश्वतरमुनिना अथास्मिन्नन्तरे पश्यत्समायान्तं महासुनिं ॥ श्वेताश्वतरनामानं महा
पाशुपतोत्तमम् ॥ भस्मसंदिग्धसर्वाङ्गकौपीनाच्छादनान्वितं ॥ तपसादर्शिता
त्मानं शुक्लयज्ञोपवीतिनं ॥ समाप्य संस्तवंशं भोरानन्दास्त्रुविचक्षणः ॥ ववन्दे
शिरसापादौ प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यन्मे साक्षान्मुनी
श्वराः ॥ योगीश्वरोऽद्य भगवान् दृष्टो योगविदां वरः ॥ अहो मे सुमहद्भाग्यं तपां
सिसफलानि मे ॥ किं करिष्यामि शिष्योऽहं तव मां पालयानघ ॥ सोऽनुगृह्याथ रा
जानं सुशीलं शीलसंयुतं ॥ शिष्यत्वे परिजग्राहतपसाक्षीणकल्मषं ॥ सान्या
सिकं विधिं कृत्स्नं कारयित्वा विचक्षणः ॥ ददौ तदैश्वरं ज्ञानं स्वशाखाविहितं व्रतं ॥

सार.

॥ ५ ॥

अशेषवेदसारंतत्पशुपाशविमोचनं ॥ अत्याश्रमइतिख्यातं ब्रह्मादिभिरनुष्ठितमित्या
 दिनाग्रंथेन पृथुपौत्रसुशीले ॥ क्षत्रियप्रवरेविधिनासंन्यासोपन्यासश्रवणात् ॥ मोक्षध
 र्मेषुसुलभायाः क्षत्रियायादण्डधारणश्रवणात् ॥ रघ्वादीनां राज्ञां पुराणेषु विधिवत्सं
 न्यासश्रवणात् ॥ किंच महाभारते ॥ राजधर्मेषु निर्वेदाद्युधिष्ठिरेण राज्यत्यागं चि
 कीर्षता ॥ अथ वैकोहमेवात्र वनेष्वस्मिन्वनस्पतौ ॥ वरं भैक्ष्यं मुनिर्मुण्डः क्षपयिष्ये
 कलेवरं ॥ पांशुभिः संकुलध्वस्तशून्यागारप्रतिश्रयः ॥ वृक्षमूलनिकेतो वा त्यक्तसर्वप्रि
 याप्रियः ॥ न शोचन्नप्रहृष्यंश्च तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वानिर्द्वन्द्वो
 निष्परिग्रहः ॥ आत्मारामः प्रसन्नात्मा जडान्धबधिराकृतिः ॥ अकुर्वाणः परैः कांचित्सं
 विदं जातुकैरपि ॥ जंगमाजंगमान्सर्वानविहिंसंश्चतुर्विधान् ॥ इत्यादिना बहुनाग्र
 न्थेन संन्यासः कार्य एव निश्चीयते ॥ यदिसंन्यासः क्षत्रियं प्रति अविहितः स्यात्तर्हि कथं
 परमधार्मिकस्य राज्ञोऽभिप्रायः स्यात् ॥ सतांहिसंदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकर
 णस्य वृत्तय इत्युक्तेर्युधिष्ठिरचिकीर्षयैव संन्यासस्य क्षत्रियादेर्विहितत्वं प्रतीयते ॥ आ

त्रै०सं०

॥ ६ ॥

दिपर्वणियुधिष्ठिरवाक्यम् ॥ नमेवागन्तुं प्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ एवंचैववदत्य
 स्वाममचैतन्मनोगतमिति ॥ भगवतापिमहतायत्नेनधार्मिकराजद्वाराप्रजापालना
 र्थतन्निराकरणंकृतं ॥ नतुऋजुनैवयथातवसंन्यासेधिकारोनास्तीतितन्निवृत्तिःसंपादि
 तातस्मादपि ॥ तथाराजधर्मेष्वेवयुधिष्ठिरंप्रतिअर्जुनवाक्येपि ॥ उत्सृज्यराज्यंभै
 क्षार्थंकृतबुद्धिंनरेश्वरम् ॥ विदेहराजंमहिषीदुःखितायदभाषत ॥ धनान्यपत्यदारां
 श्वरत्नानिविविधानिच ॥ पन्थानंपावकंहित्वाजनकोमौनमास्थितः ॥ तंददर्शप्रिया
 भार्याभैक्षवृत्तिमकिंचनं ॥ धान्यमुष्टिमुपासीनंनिरीहंगतमत्सरमित्यादिग्रन्थेनवि
 स्पष्टंक्षत्रियेपारिव्राज्यश्रवणाच्च ॥ अतएवक्षत्रियादेर्विधिवद्वण्डधारणाधिकारोपि
 लभ्यते ॥ नचैवंलिङ्गधारणनिषेधवाक्यानांविधायकवाक्यानांचपरस्परविरोधादुभ
 याप्रामाण्यमितिवाच्यम् ॥ ब्राह्मणैर्दण्डादिकंधर्तव्यंधारयितव्यंचस्वेच्छयावैराग्या
 तिशयेत्यक्तव्यंच ॥ क्षत्रियवैश्याभ्यांतुदण्डादिकंधर्तव्यमेवनधारयितव्यं तदैवत्यक्त
 व्यंचेतिव्यवस्थयाचारितार्थ्यसंभवेनोभयविधानामपिवाक्यानांप्रामाण्योपपत्तेः ॥ न

स्थशब्देनपरामर्शःसंभवतीतिपरिशेषादाकाङ्क्षितत्वाच्चसंन्यासिनएवपरामर्शः ॥ एते
 नगृहस्थादीनामपिश्रवणसंभवंप्रत्याशानिरस्ता ॥ आख्यायिकासुप्रतर्दनप्रभृतिगृह
 स्थानांश्रवणादिदर्शनलिङ्गंतुप्राप्तिसापेक्षंनप्रापकशास्त्रविरुद्धंतेषांज्ञानाधिकारंकल्प
 यितुंक्षमते ॥ अन्यथागावोवैसत्रमासतइत्यादिलिङ्गाद्गवादीनामपिकर्माधिकारकल्प
 नाप्रसङ्गात्॥तथाचोक्तमधस्तात्॥त्यक्ताशेषक्रियस्यैवसंसारंप्रजिहासतः॥जिज्ञासोरे
 वत्वैकात्म्यत्रय्यंतेष्वधिकारितेति ॥ अस्तुवाजन्मान्तरेजनकादिभिःसंन्यासपूर्वकंश्रव
 णाद्यनुष्ठितमेव॥प्रतिबन्धकवशात्तुतदाज्ञानंनाभूत् ॥इहजन्मनितुतेषांप्रतिबन्धकाप
 गमाद्गार्हस्थ्यावस्थायामेवसकृच्छ्रवणमात्रेणज्ञानमुत्पन्नमितिकल्पना ॥जन्मान्तरेषुय
 दिसाधनजातमासीत्संन्यासपूर्वकमिदंश्रवणादिरूपम् ॥ विद्यामवाप्स्यतिजनःसक
 लोपियत्रतत्राश्रमादिषुवसन्ननिवारयामइतिसंप्रदायविदाचार्योक्तेः ॥ पूर्वाभ्यासेनते
 नैवहियतेह्यवशोपिसः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिमितिभगवदुक्तेश्चेति
 ॥ तस्मात्पूर्वोक्तश्रुतिस्मृतिन्यायविशिष्टाचारादिदृढतरप्रमाणसिद्धत्वात्क्षत्रियादीनां

त्रै०सं०

॥१३॥

संन्यासोदुरपह्वःसफलश्चेतिसिद्धं ॥ नन्वस्तुकर्मणांचित्तशुद्धिद्वाराविद्योपयोगःसं
 न्यासस्यकिंद्वारातदुपयोगइतिचेन्न श्रवणाद्यंगतयात्मज्ञानफलतासंन्यासस्यसिद्धे
 तिविवरणोक्तेः अनन्यव्यापारतयाश्रवणादिनिष्पादनंकुर्वतस्तस्यविद्यायामुपयोगः
 ॥ नचयागादिवददृष्टद्वारैवोपयोगःकिमिति न स्यात् ॥ दृष्टद्वारेसंभवत्यदृष्टकल्प
 नायाअन्याय्यत्वात् ॥ नन्वेवंसतिक्षत्रियवैश्ययोःकथंवेदान्तश्रवणाद्यनुष्ठानं संन्या
 सेब्राह्मणस्यैवाधिकारात् ॥ ब्राह्मणोनिर्वेदमायात् ब्राह्मणोव्युत्थायब्राह्मणःप्रव्रजेदि
 त्यादिसंन्यासविधिषुब्राह्मणग्रहणादितिचेन्मैवं ॥ नकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैके
 मृतत्वमानशुरितितैत्तिरीयश्रुत्या ॥ त्यागएवहिसर्वेषांमोक्षसाधनमुत्तमम् ॥ त्यजतैव
 हिविज्ञेयंत्यक्तुःप्रत्यक्परंपदमितिभाल्लवीयश्रुत्या अथपरिव्राड्विवर्णवासामुण्डोपरि
 ग्रहःशुचिरद्रोहीभैक्षाणोब्रह्मभूयायकल्पतइति बृहज्जाबालश्रुत्या एतमेवप्रव्राजिनो
 लोकमिच्छन्तःप्रव्रजन्तीतिबृहदारण्यश्रुत्याब्रह्मसंस्थोमृतत्वमेतीतिछान्दोग्यश्रुत्या
 यदिवेतरथाब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेद्रूपाद्वावनाद्वेत्यविशेषश्रुत्याच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवापि

वैश्योवाप्रव्रजेद्बृहात् ॥ त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आश्रमा इत्यादि स्मृत्यनुगृही-
 तयोः क्षत्रियवैश्ययोरपि संन्यासाधिकारसिद्धेः ॥ जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवान्
 जायत इत्यादि स्मृतिस्थ ब्राह्मणपदवत् श्रुत्यन्तरेषु ब्राह्मणग्रहणं त्रयाणां सुपलक्षणम् ॥
 न च श्रुत्यन्तरसिद्धं ब्राह्मणाधिकारं सिद्धवत्कृत्वा जाबालादि श्रुतिभिः संन्यासविधाना-
 त् न ब्राह्मणग्रहणं त्रैवर्णिकोपलक्षणमिति वाच्यम् ॥ श्रुत्यन्तरेषु ब्राह्मणपदस्योपलक्ष-
 णत्वाभावसिद्धौ तद्वलेन ब्राह्मणमात्रस्याधिकारसिद्धिस्तत्सिद्धौ चोपलक्षणत्वाभावसि-
 द्धिरित्यन्योन्याश्रयात् ॥ किंच इतिहासपुराणाद्यैर्वेदार्थमुपबृंहयेत् ॥ विभेत्यल्पश्रु-
 ताद्वेदोमामयं प्लावयिष्यति इत्यादिवाक्यैरितिहासपुराणाद्यनुकूलस्यैव वेदार्थस्य वक्त-
 व्यत्वेन श्रौतब्राह्मणपदस्य त्रैवर्णिकोपलक्षणार्थत्वमेवोपपद्यते ॥ यतश्च राजधर्मे ष्वेव
 वर्णधर्मप्रस्तावे ॥ तथा वैश्यस्य राजेन्द्रराजपुत्रस्य चैव हीति क्षत्रियवैश्ययोः संन्यासप्रति-
 ज्ञाय ॥ कृतकृत्यो वयोऽतीतो राजन्कृतपरिश्रमः ॥ वैश्यो गच्छेदनुज्ञातो नृपेणाश्रमसं-
 श्रयमिति वैश्यस्य संन्यासविधाय ॥ वेदानधीत्यधर्मेण राजशास्त्राणि चानघेत्यादि

ना ॥ अन्तकालेचसंप्राप्तेयइच्छेदाश्रमान्तरम् ॥ सोनुपूर्वाश्रमाद्राजनूगत्वासिद्धिम
 वाप्नुयादित्यनेनग्रन्थेन क्षत्रियस्यापिसंन्यासंविदधातिस्मभगवान्व्यासः ॥ अ
 तएववार्तिकेवार्तिककारैरपि॥त्रयाणामविशेषेणसंन्यासःश्रूयतेश्रुतौ॥यदोपलक्षणार्थं
 स्याद्ब्राह्मणग्रहणंतदेतिक्षत्रियवैश्ययोरपिसंन्यासाधिकारोदर्शितइतितयोःश्रवणाद्य
 नुष्ठानसिद्धिरित्यलंप्रकृतपोषकप्रसङ्गागतेन ॥ यद्वामुख्यावृत्तिर्द्विधा रूढियोगश्च ॥त
 त्ररूढिवृत्तेरथकारन्यायेनागत्यायागादिविषयएवचरितार्थत्वम् ॥ रूढियोगमपहर
 तीतिन्यायस्यापितत्रैवचारितार्थ्यम् ॥ अन्यत्रतुयौगिकार्थेसम्भवतिरूढ्यर्थस्यान्या
 यत्वमित्येवयुक्तमिति ॥ ब्रह्मवेदस्तन्निष्ठस्तदध्ययनवान्ब्राह्मणइतिव्युत्पत्त्याब्राह्मण
 शब्दस्यवर्णत्रयेवृत्तेःसत्त्वाच्चनकोपिदोषइतिसर्वेनिराविलमेव ॥ ५ ॥ नापिषष्ठः॥ शा
 पाद्वागौतमादीनांपापाद्वामहतोनराः ॥ येगतावेदबाह्यत्वंयेचसंकीर्णयोनिजाः ॥ तेधि
 क्रियन्तेतन्त्वादौस्त्रीशूद्राश्चयथायथमित्यादिस्कन्दपुराणवाक्यात् शिष्टैस्तन्त्रस्यत्रै
 वर्णिकधर्मनिर्णयेप्रामाण्यास्वीकारात् ॥ अतएववर्णाश्रमादिधर्मव्यवस्थायांशिष्टै

स्तन्त्रवाक्यस्योल्लेखः क्वापिन कृतः श्रीमतोऽन्तरेण ॥ न चेश्वरोक्तत्वबलात् प्रामाण्यं त
 त्र भविष्यतीति वाच्यम् ॥ बुद्धवाक्यस्यापि तथात्वापत्त्या वेदतन्मूलकधर्मशास्त्रविरुद्ध
 स्येश्वरवाक्यस्यापि प्रामाण्यानङ्गीकारात् ॥ अतएव वेदस्येश्वरोक्तत्वखण्डनेनापौरुषे
 यत्वं पूर्वोत्तरमीमांसयोः स्थापितम् ॥ अन्यथा वेदस्याप्रामाण्यापत्तेर्बुद्धादिवाक्यस्या
 पि प्रामाण्यापत्तेश्च ॥ तन्त्रस्य हठात् सर्वथा प्रामाण्यस्वीकारे तत्प्रतिपादितातीवैहिकसुख
 हेतुपरलोकावघातिपञ्चमकारसेवनापत्तेश्चातो न किञ्चिदेतदितिसर्वसुस्थिरमेव ॥ ना
 पिसप्तमः ॥ अबाधेनोपपत्तौ बाधो न न्याय्य इति न्यायमाश्रित्य मीमांसकैर्यथा अतिरा
 त्रेषोऽशिनंगृह्णातीति अतिरात्रेषोऽशिग्रहो विहितः ॥ तथानातिरात्रेषोऽशिनंगृह्णाती
 ति प्रतिषेधात् ग्रहणाभावो विहितः ॥ तयोर्ग्रहणाग्रहणायोः परस्परविरोधेन बाध्यबाध
 कभावोऽपि प्राप्नोति तथाप्युभयवाक्यप्रामाण्याय तमना दृष्ट्य अष्टदोषदुष्टोप्यैच्छिकोऽ
 व्यवस्थितविकल्पः स्वीकृतः ॥ विकल्पे व्यवस्थितत्वं चागत्या स्वीकृतत्वमेव ॥ तथाक्ष
 त्रियादिकृतन्यासे विधिनिषेधयोरेकेन पुरुषेणानुष्ठातुमशक्यतया परस्परविरोधेन बा

ध्यबाधकभावोपिजागर्तितंविहायोभयविधवाक्यप्रामाण्यायविधायकवाक्यस्यविरक्त
 विषयत्वंनिषेधवाक्यस्यअविरक्तविषयत्वमित्यव्यवस्थितैच्छिकोविकल्पोऽप्यङ्गीकार्यो
 बुद्धिमद्भिः ॥ क्वचित् व्यवस्थितविकल्पोप्यस्ति यथाद्वितीयप्रयाजादिकर्मणिनाराशं
 सतनूनपान्मन्त्रयोरेकार्थत्वाद्विकल्पः सचराजन्यवशिष्टानांनाराशंसोद्वितीयप्रया
 जः ॥ तनूनपादन्येषामितिवाक्याद्व्यवस्थितइतिव्यवस्थितविकल्पः ॥ अव्यवस्थित
 विकल्पेएवाष्टदोषाःसन्ति ॥ तथाहि व्रीहिभिर्यवैर्वाइत्यत्रपूर्वव्रीहिप्रयोगेयवशास्त्र
 स्यस्वार्थानुष्ठापकत्वलक्षणप्रामाण्यपरित्यागः अननुष्ठापकत्वलक्षणाप्रामाण्यस्वी
 कारः ततोद्वितीयप्रयोगेयवानुष्ठानेपूर्वत्यक्तंयत्प्रामाण्यंतत्स्वीकारः स्वीकृतंयदप्रामा
 ण्यंतत्परित्यागश्चेतियवशास्त्रेचत्वारोदोषाः ॥ एवंपूर्वयवप्रयोगेव्रीहिशास्त्रस्यस्वार्थानु
 ष्ठापकत्वलक्षणंयत्प्रामाण्यंतत्परित्यागः अननुष्ठानलक्षणंयदप्रामाण्यंतत्स्वीकारःपु
 नर्द्वितीयप्रयोगेव्रीह्यनुष्ठानेव्रीहिशास्त्रस्यत्यक्तप्रामाण्यस्वीकारः स्वीकृताप्रामाण्यपरि
 त्यागश्चेतिव्रीहिशास्त्रेचत्वारोदोषाः इत्यष्टदोषदुष्टोऽव्यवस्थितविकल्पः ॥ एककार्यका

रित्वादित्यर्थः ॥ किंचस्मृतिवाक्यविरोधपरिहारायविधिवाक्यानामाश्रमस्वरूपविधौ
 तात्पर्यम् निषेधवाक्यानांतुदण्डग्रहणमात्रनिषेधेतात्पर्यमित्यपिकेचित् ॥ तेषाम
 पिपूर्वोक्तबहुतरवाक्यविरोधेनक्षत्रियवैश्ययोर्दण्डग्रहणमात्रनिषेधेएवतात्पर्यंनत्वाश्र
 मनिषेधेपि ॥ तन्निषेधेपिनकाचिद्वानिर्दण्डादिचिह्नस्यबहिरङ्गत्वात् ॥ अन्तरङ्गंतुवि
 वेकदृष्ट्याखिलदृश्यदोषदर्शनसमुद्भूतवैराग्येणविधिवत्प्रैषोच्चारस्यैवेतितुश्रीमतांभव
 तामादरायस्वीक्रियेतापिकेनापिकदाचित् ॥ वस्तुतस्तुबाह्यदण्डादिकमपित्रैवर्णिक
 साधारणमेवपृथुपौत्रसुशीलदैवरातिजनकसुलभादीनांदण्डग्रहणपूर्वकसंन्यासग्रहण
 श्रवणादिति ॥ यदुक्तंतुर्याश्रमात्यन्ताभावबोधकानांवाक्यानांदण्डनिषेधकत्वकल्पना
 नसंभवेदिति तन्न ॥ शिखीध्वस्तइत्यादिवद्विशेषणाभावमात्रेणापिविशिष्टाभावविषय
 कनिषेधप्रयोगसंभवेनविशिष्टनिषेधपरशब्दस्यविवक्षयाविशेषणमात्रनिषेधपरत्वसं
 भवात्तदसंभवेयुक्तिंनपश्यामिइतिसर्वमनवद्यम् ॥ ७ ॥ नाप्यष्टमः ॥ वेदेर्थादश्चतु
 र्विधः निन्दाप्रशंसापरकृतिपुराकल्पभेदात् ॥ तत्रयथाअश्रुहिरजतंयोवर्हिषिददाति

त्रै० सं०

॥१६॥

पुरास्यसंवत्सराद्गृहेरुदग्नीतिनिन्दार्थवादस्यरजतनिन्दाद्वाराविधेयभूतसुवर्णदक्षि
णास्तुतिपरत्वेविरोधोनास्ति ॥ तथागतिस्तुर्याश्रमेनास्तीत्यादिस्मृतिषुवेदार्थोप
जीविनीष्वपि नहिनिन्दानिन्दयितुं प्रवर्तते किंतुविधेयंस्तोतुं इतिन्यायेनैवमेव
स्वीकारेविरोधाभावात् ॥ विधेयस्तुतिपरत्वेमुख्यवृत्त्यवगतार्थतिरस्कारःस्यादिति
यदुक्तंतदप्यविचारचारु इष्टापत्तेरर्थवादवाक्यानांसर्वत्रतथाविधत्वाद्ब्रजहस्तःपुर
न्दरइत्यादिभूतार्थवादमन्तरेणतत्रस्वार्थपरत्वमपिस्वीक्रियतेशास्त्रकारैः प्रशंसादि
त्रयाणामर्थवादानांप्रकृतेऽनुपयोगादनुल्लेखोद्देश्योऽत्रापिसर्वमनवद्यमेवास्त्यसतिन
कारे ॥ ८ ॥ नापिनवमः ॥ यतस्तार्किकैर्यथाशिष्टाचारेणहेतुनामङ्गलेवेदबोधितक
र्तव्यताकत्वमनुमीयतेतथात्रयाणांवर्णानांवेदमधीत्यचत्वारआश्रमाः ॥ त्रैवर्णिकानां
संन्यासोविद्यतेनात्रसंशयः ॥ शिखायज्ञोपवीतानांत्यागपूर्वैकदण्डयुगित्यादिवेदमूल
कसर्वशिष्टाग्रगण्यकात्यायनव्यासप्रणीतस्मृतिषुत्रैवर्णिकानांसंन्यासोपलम्भहेतुना
वेदेक्षत्रियवैश्ययोःसंन्यासबोधिवाक्यसत्त्वानुमानकल्पनायाऽनुपपत्तिः ॥ ननुतद्वोधक

सार.

॥१६॥

वाक्यमस्ति चेत्कुतो नोपलभ्यते इति चेन्मैवम् ॥ पैङ्गीरहस्यब्राह्मणे ऋषभादीन्क्षत्रि
 यवरानुद्दिश्य यदि मृत्योः परं शान्तमनामयं शाश्वतं पदमिच्छुरसितत्परमहंसो भवेति वि
 शेषतो न्यासविधायकवाक्यस्य सत्त्वात् ॥ न च ऋषभनिदाघदैवरातिजनकसुशीला
 दिकं प्रत्येव विधिरयं न त्वितरक्षत्रियान्प्रतीतिवाच्यम् ॥ यथा छान्दोग्ये श्वेतकेतुं द्वा
 रीकृत्या खिलमुमुक्षून्प्रतितत्त्वोपदेशः कृत उद्दालकेन मुनिना यथा बोधोगपर्वणि अर्जुन
 मुत्तमाधिकारिणं द्वारीकृत्य गीतामृतमुपदिष्टमखिलमुमुक्षून्प्रतिपरमेश्वरेण तथात्रापि
 ऋषभादीनुद्दिश्य निखिलमुमुक्षुक्षत्रियान्प्रतिप्रमाणराजेन वेदेन विधानात्सर्वसमीची
 नमेव ॥ ९ ॥ नापि दशमः ॥ यतो यद्यपि अग्निहोत्रं गवालंभं संन्यासं पलपैतृकमित्यादि
 सामान्यवाक्यस्य संकोचके ॥ चत्वार्यब्दसहस्राणि चत्वार्यब्दशतानि च ॥ कलेर्यदाग
 मिष्यन्ति तदा त्रेतापरिग्रहः ॥ यावद्वर्णविभागो स्ति यावद्वेदः प्रवर्तते ॥ संन्यासमग्निहो
 त्रं च तावत्कुर्यात्कलौ युगे ॥ इत्येवं द्वे वाक्येस्तथापि वर्णाश्रमयोः कारणकार्यभावभङ्ग
 प्रसङ्गरूपविनिगमना सहकृतत्वादुत्तरवाक्यस्यैव संकोचकत्वं न तु पूर्ववाक्यस्य तत्र वि

निगमनाविरहात् ॥ तस्यसंकोचकत्वेब्राह्मणानामपिसंन्यासेनधिकारस्यतुल्यतयेदा
 नोंसंन्यासस्यैवसर्वथाविलयापत्तेश्चेति॥किंचद्वितीयदेवलस्मृतौत्रैविद्यवृद्धशिष्टाचारा
 नुगृहीतायांसंन्यासाऽभ्याधानयोर्विशेषतोविहितत्वेनोक्तस्मृतेर्वेदादिप्रवृत्तिपर्यन्तंक
 लिकालेऽपिगवालम्भादिपदार्थत्रितयनिषेधएवपर्यवसानम्॥अन्यथाग्निहोत्रस्यापिवे
 दादिप्रवृत्तिकालइदानीमुपलभ्यमानस्याशास्त्रीयत्वप्रसङ्गात्विष्णुपुराणेपि ॥ यत्कृते
 दशभिर्वर्षैस्त्रेतायांहायनेनतत् ॥ द्वापरेतत्तुमासेनअहोरात्रेणतत्कलौ ॥ तपसोब्रह्मचर्य
 स्यजपादेश्चफलंद्विजः॥प्राप्नोतिपुरुषस्तेनकलिःसाध्यतिभाषितइतिकलावल्पकालेन
 ब्रह्मचर्यजपादेरधिकंफलंवदन्ब्रह्मचर्यादिप्रधानस्यपारिव्राज्यस्यकलावनुष्ठेयत्वंसूच
 यतिपराशरः॥भागवतेपि ॥ कलिसभाजयन्त्यार्यागुणज्ञाःसारभागिनः ॥ कुशलान्यत्र
 सिध्यन्तिनेतराणिकृतानियत्॥कृतादिषुपुराराजन्कलाविच्छन्तिसंभवं ॥ कलौखलुभ
 विष्यन्तिनारायणपरायणा इतिमानसपुण्यानांसिद्धिंतादृशपापानामसिद्धिंनारायणप
 रायणत्वंचवदन्मानसध्यानादिप्रधानंपारिव्राज्यंकलावनुष्ठेयमितिबोधयतिव्यासः ॥

अपिच॥सूर्यावतारत्वेनमहादेवावतारत्वेनचपुराणोक्तमाहात्म्यैः श्रीमच्छङ्करभगवत्पू
 ज्यपादैर्जगद्गुरुभिः कलौसंन्यासस्यानुष्ठितत्वात्प्रचारितत्वाच्चकलौसंन्यासोऽनुष्ठेय ए
 व ॥ तथाच ॥ शिवपुराणेकालिकाखण्डेलकुटीश्वरमाहात्म्येनारदंप्रतिसनत्कुमारवच
 नम् ॥ कृतेज्ञानप्रदःसत्यस्त्रेतायांदत्तएवच ॥ द्वापरेव्यासनामातुकलौशङ्करउच्यते ॥
 ब्रह्मासत्योहरिर्दत्तोव्यासोरुद्रःप्रकीर्तितः॥ शङ्करःसवितासाक्षादीश्वरःपरदैवतम् ॥ यु
 गेयुगेप्रणष्टस्यशास्त्रस्योद्धरणायवै ॥ श्रुतिस्मृत्यर्थबोधायपाखण्डनिधनायच ॥ सूत्रेषु
 तेषुकुर्वन्तिभाष्याणिसुबहूनिचेति ॥ तथाकूर्मपुराणेएकोनविंशतितमेध्याये ॥ भविष्य
 त्यवतारेणशङ्करोनीललोहितः ॥ श्रौतस्मार्तप्रतिष्ठार्थभक्तानांहितकाम्यया ॥ उपदे
 क्ष्यतिसज्ञानंशिष्याणांब्रह्मसंज्ञितम् ॥ सर्ववेदार्थसारंहिधर्माद्वेदविदर्शितात् ॥ येतुवि
 प्रानिषेवन्तेसंन्यासेनोपचारतः ॥ विजित्यकलिजान्दोषान्यान्तितेपरमंपदमिति ॥
 तस्मात्कलावपिसर्वकर्मसंन्यासोवेदान्तश्रवणाङ्गतयामुमुक्षुभिरनुष्ठेय इतिसर्वपूर्णमे
 व ॥ १० ॥ नाप्येकादशः ॥ वैराग्यंद्विविधमपरंपरंच ॥ पुनरपरंत्रिविधंमन्दंतीव्रंती

त्रै०सं०

॥१८॥

सार.

व्रतरंचेति ॥ तत्रपुत्रदारादिविषयवियोगेधिकसंसारमितिबुद्ध्याविषयजिहासामन्दवै
राग्यम् ॥ अस्मिञ्जन्मनिपुत्रदारादिमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्याविषयजिहासातीव्रम् ॥ पु
नरावृत्तिसहितंब्रह्मलोकादिपर्यन्तमास्त्वितिस्थिरबुद्ध्याविषयजिहासातीव्रतरं ॥ तत्रम
न्दवैराग्येकुटीचकबहूदकसंन्यासाधिकारः ॥ तीव्रतरवैराग्येहंससंन्यासाधिकारः ॥
परवैराग्येपरमहंससंन्यासाधिकारः ॥ सचद्विविधः ॥ विविदिषासंन्यासोविद्वत्सं
न्यासश्चेति ॥ साधनसंपन्नेनतत्त्वज्ञानमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविविदिषासंन्यासः
गृहस्थाश्रमादौकृतश्रवणादिभिरुत्पन्नब्रह्मसाक्षात्कारेणगृहस्थित्यादिनाविक्षिप्तचित्त
स्यचित्तविश्रान्तिलक्षणांजीवन्मुक्तिमुद्दिश्यक्रियमाणःसंन्यासोविद्वत्संन्यासः॥ तत्रोत्त
रोत्तरवैराग्यस्यतद्वेतुकतुर्याश्रमस्यचमोक्षसाधनभूतज्ञानान्तरङ्गस्यसर्वदादुर्लभत्वा
तकृतादावपितस्याधिकारिणःकेचिदेवातिपुण्यशालिनःश्रूयन्ते ॥ कलावपितथावि
धाःकेचिदासन्केचित्सन्तिकेचिदभविष्यन्नित्येवंस्वीकर्तव्यंभवादृशैःशिष्टैः तदभावे
प्रबलप्रमाणाभावात् ॥ प्रमादिनोबहिश्चित्ताःपिशुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनो

॥१८॥

नैकमेकान्ततो ग्राह्यं पठनं हि विशांपते ॥ वृत्तमन्विष्यतां तातरक्षोभिः किं न पठ्यते ॥
 बहुना किमधीते न नटस्येव दुरात्मनः ॥ तेनाधीनं श्रुतं वापि यः क्रियामनुतिष्ठति ॥ क
 पालस्थं यथा तोयं श्वदृतौ च यथा पयः ॥ दूष्यं स्यात्स्थानदोषेण वृत्तहीनं तथा श्रुतम् ॥
 चतुर्वेदोऽपि दुर्वृत्तः शूद्रादल्पतरः स्मृतः ॥ तस्माद्विद्विमहाराज वृत्तं ब्राह्मणलक्षण
 म् ॥ सत्यं दमस्तपो दानमहिंसेन्द्रियनिग्रहः ॥ दृश्यन्ते यत्र राजेन्द्र स ब्राह्मण इति स्मृ
 तः ॥ सत्यं दानं तपोऽद्रोह आनृशं स्यं क्षमा धृणा ॥ तपश्च दृश्यते यत्र स ब्राह्मण इति
 स्मृतः ॥ इति ब्रह्माण्डपुराणवाक्यम् ॥ तपो धर्मो दया दानं सत्यं ज्ञानं श्रुतिर्धृणा ॥
 विद्या विनयमस्तेयमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥ इति शातातपोक्तिः ॥ स्वाध्यायवान्नियम
 वांस्तपस्वी ज्ञानविच्चयः ॥ क्षान्तो दान्तः सत्यवादी विप्रः पात्रमिहोच्यते ॥ इति बृ
 हच्छातातपोक्तिः ॥ आत्मार्थयः पचेदन्नं देवातिथिकारणात् ॥ नार्हत्य सावपिश्रा
 वं सचोक्तो ब्रह्मराक्षसः ॥ इति ब्रह्माण्डपुराणवाक्यम् ॥ गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीप
 लितमात्मनः ॥ अपत्यस्यैव चापत्यं तदारण्यं समाश्रयेदिति मनूक्तिः ॥ यज्ञार्थ

मर्थेभिक्षित्वा योनसर्वे प्रयच्छति ॥ सयातिभासतां विप्रः काकतां वा शतं समाः ॥ इत्यपि
मनूक्तिरेवेत्यादि शतसहस्रवाक्यानि यद्यपि संति ऋषिप्रणीतानि वृत्तशून्यब्राह्मणानि
न्दापराणितथापि मया तु भूदेवानां श्रीमतामिवापलापवाक्यं वक्तुं न शक्यते ॥ परन्तु
स्वयमूहनीयो वृद्धि मिच्छतो मूलहानिरिति न्यायापत्तिरूपवज्रपात इति ॥ यदुक्तं यद्वै
मनुरवदत्तद्वेषजमिति श्रुतिसमर्थितप्रामाण्यवन्ति ॥ यावेदबाह्याः स्मृतयो याश्च
काश्च कुदृष्टयः ॥ सर्वास्तानि षफलाः प्रेत्य तमो निष्ठाहिताः स्मृताः ॥ चातुर्वर्ण्यत्रयो
वेदाश्च त्वारश्चाश्च माः पृथक् ॥ भूतं भव्यं भविष्यच्च सर्वे वेदात्प्रसिद्धीत्यादीनि मनुवच
नानि च श्रुत्य ननु सारि स्मृतीनामप्रामाण्यमेव बोधयन्तीति ॥ तदपि प्रलापमात्रमेवा ॥ या
वेदबाह्या इत्यस्यास्तद्व्याख्यातृभिर्याः स्मृतयो वेदमूलान् भवन्ति दृष्टार्थवाक्यानि चैत्य
वन्दनात्स्वर्गो भवतीत्यादीनियानि चासत्तर्कमूलानि देवताऽपूर्वादिनिराकरणात्मका
नि वेदविरुद्धानि चार्वाकदर्शनानि सर्वाणि परलोके निष्फलानि यस्मान्न रकफलानि ता
नि मन्वादिभिः स्मृतानीति व्याख्यातत्वात् ॥ को वै वदति बौद्धश्रावकनिर्ग्रन्थकपाञ्चरा

त्रपाशुपतनिर्मितानां श्रुत्यनुसारिस्मृत्याभासानामप्रामाण्यं नास्तीति धन्यान्वीनाः
 पण्डिता ये अनृतस्ववाक्यपालनाय परलोकमनादृत्य श्रुत्यनुसारिव्यासादिप्रणीतस्मृ-
 तीनामप्यप्रामाण्यं कूटव्याजेन ब्रुवन्ति ॥ यदप्युक्तं त्रैवर्णिकसंन्यासपरस्मृतिगतसंन्या-
 सपदं वानप्रस्थाश्रमपरमिति ॥ तत्रापि मुख्यवृत्तित्यागपूर्वकगौणवृत्तिस्वीकारे युक्तिं
 न पश्यामि प्रत्युत मुख्यवृत्तिस्वीकारे युक्तिरस्ति ॥ तथा हि क्षत्रियादीनामुपवीतग्रहण-
 समये दण्डग्रहणस्य प्राप्तत्वात् ॥ द्विजत्वाधायकवेदसारगायत्र्युपदेशप्राप्त्या व्या-
 हृतीनामपि प्राप्तत्वात् व्याहृतिघटितसंन्यस्तं मयेति प्रतिज्ञारूपस्य प्रैषमन्त्रत्वात् क्ष-
 त्रियादिषु तत्सत्त्वेऽपि कोविरोधः ॥ किंच त्रयोधर्मस्कन्धादित्यादिनावेदेन धर्ममात्रा-
 धिकृतत्वेन प्रत्यक्षाणां त्रयाणामाश्रमिणां सर्व एते पुण्यलोका भवन्तीत्यविशेषेण परामर्श-
 कत्वात् पुण्यलोकभाक्त्वेन विनियुक्तानां निराकाङ्क्षाणां न पुनर्ब्राह्मसंस्थशब्देन परामर्शः
 संभवतीति परिशेषादाकाङ्क्षितत्वाच्च संन्यासिनामेव परामर्शादपि त्रैवर्णिकसंन्यासपर-
 स्मृतिगतसंन्यासपदं मुख्ययावत्त्याक्षत्रियादिपरमेवेति ज्ञेयम् ॥ अतो मात्सर्यासूया

त्रै०सं०

॥२२॥

मन्तेरणकिंविशेषमादायतुर्याश्रमेक्षत्रियादीनामधिकारोनास्ति इतिवदन्तिनवीनाइ
तिनजाने ॥ तत्रपूज्यतायांविवादश्चेत्तन्न ॥ चतुर्वेदस्तुयोविप्रोसोमयाजीश
तक्रतुः ॥ तस्मादपियतिःश्रेष्ठस्तिलपर्वतमन्तरम् ॥ एकदण्डीत्रिदण्डीवाशिखीमु
ण्डितएववा ॥ काषायमात्रसारोपियतिःपूज्योयुधिष्ठिर ॥ अष्टाक्षरेणमन्त्रेणयतय
स्तुनमस्कृताः ॥ स्मृतनारायणाघ्नन्तिप्राणिनांपापपञ्जरमितिजाबालश्रीकृष्णाङ्गिरः
प्रणीतसामान्यवाक्यानां सत्त्वेपिनतत्रमुमुक्षूणामादरोहठश्च तेषांशारीरकव्यवहार
स्थारब्धतन्त्रत्वात् ॥ यच्चोक्तमस्मत्कृतव्यवस्थाखण्डनावसरेत्वयामहाप्रस्थानगमनस
मयेद्रौपद्यासहगमनेनयुधिष्ठिरस्यतुर्याश्रमेधिकारसंभावनानास्तीति ॥ तदपिम
न्दं ॥ स्त्रियैकसार्थवाहित्वमात्रस्यसंन्यासभञ्जकत्वेशुकादीनामपिसंन्यासोनस्यादेशका
लारध्वादीनावैचित्र्यात् ॥ यस्यकस्यापिकदाचिदेकसार्थवाहित्वस्यसंभावनायाः संभ
वात् ॥ अतोरगणेणस्त्रियासहकसार्थवाहित्वस्यतुरीयाश्रमभञ्जकत्वंस्वीकर्तव्यंतच्चतत्र
नसंभवति ॥ संसारस्यनश्वरत्वादिकमवलोक्यसर्वेषांतेषामौदासीन्येनैच्छिकमहाप्र

सार.

॥२२॥

स्थानगमनस्यभारतेश्रवणात् ॥ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यगृहस्थः प्रव्रजेद्गृहादित्यादि
 वाक्येनयुधिष्ठिरेतुर्याश्रममन्तरेणात्मन्यग्निसमारोपणासंभवाच्च ॥ अतिशूद्रपदानासा
 धूतरंतु ॥ आत्मानंयदिनिन्दन्तिस्वात्मानंस्वयमेवहि ॥ शरीरंयदिनिन्दन्तिसहायास्ते
 जनाममेत्येवलौकिकोत्तरंत्वीश्वरेणवदातुंशक्तः ॥ ननु अकार्यकारिणांदानंवेगोनद्याश्च
 शुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितियाज्ञवल्क्यादिस्मृत्येकवा
 क्यत्वेन ॥ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहादित्यादिमनुवाक्यस्थब्राह्मणपद
 स्यत्रैवर्णिकोपलक्षणत्वात् ॥ प्रब्राज्यावसितायत्रत्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ निर्वासंकारये
 द्विप्रंदास्यंक्षत्रियवैश्ययोरिति कात्यायनवाक्यविहितप्रायश्चित्तसूचितार्थापत्तेश्चसर्व
 तोबलवत्याःसत्त्वात् ॥ जावालादिश्रुतिगतब्राह्मणपदस्येतरश्रुतिस्मृतीतिहासपुराण
 शिष्टाचारानुरोधेनत्रैवर्णिकोपलक्षणार्थत्वाच्च ॥ बहुतरश्रुतिस्मृतीनांसत्त्वाच्चभव
 तुतुर्याश्रमेत्रैवर्णिकस्याधिकारः परंतुक्षत्रियवैश्ययोः कुलशुद्धभावान्नसंन्यासाधिकारइ
 तिचेन्न ॥ मानसव्यभिचारस्यदृष्टिव्यभिचारस्यगुप्तव्यभिचारस्यचदुर्वारत्वेनयेयजाम

त्रै०सं०

॥२३॥

हइतिश्रुत्यापिसंदिग्धतयाबोधनेनचब्राह्मणादीनांसर्वेषामपिकुलशुद्धेः शपथनिर्णय
 त्वेनतुल्यत्वात् ॥ व्यासवसिष्ठादिकारकोत्पत्तेश्चविचारणीयत्वाच्च॥नचचत्वारोब्राह्मण
 स्योक्ताआश्रमाःश्रुतिचोदिताः ॥ क्षयिस्यत्रयःप्रोक्ताद्वावेकोवैश्यशूद्रयोरिति॥ बृहद्वा
 ज्ञवल्क्यवाक्यविरोधः ॥ तस्यापिसामान्यवाक्यत्वात् ॥ अकार्यकारिणांदानवेगो
 नद्याश्चशुद्धिकृत् ॥ शोध्यस्यमृच्चतोयंचसंन्यासोथद्विजन्मनामितिविशेषविधायकन
 वीनयाज्ञवल्क्यवचनेनविरोधात् ॥ त्रयाणांवर्णानांविदमधीत्यचत्वार अश्रमाइति
 स्मृत्यन्तरविरोधादुक्तभारतवचनविरोधाच्चाश्रमाभाववेदनेऽशक्तत्वात् ॥ दण्डाद्यभा
 वबोधकत्वाच्चेतिबोध्यम्॥अतःकदलीस्तम्भवदसारेसंसारेऽतीवमनोनदेयंकिंतुनिरूप
 यितुमारब्धंनिखिलैरपिपण्डितैः॥ अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्षासुकासुचित् ॥ किमि
 दंकिमस्यरूपंकथमिदमभूदमुष्यकोहेतुरितिनकदापिविचिन्त्यंमायेतिधीमताविश्व
 मित्यादिवाक्यमवलोक्यप्रपञ्चस्यानिर्वचनीयतांमनसिनिधायकलौस्थानानिपूज्यन्त
 इतिवत् ॥ कलौयावद्वेदबोधितवर्णाश्रमविभागोस्तितावन्महाजनप्रसिद्ध्यनुसारे

णव्यवहारः साधनीयः किंतु षविधा तेन का कदन्त परीक्षया वा ॥ अखिल संसारस्य मि
 थ्यात्वं शरीरादीनां च नश्वरत्वं दृढीकृत्य यत् ज्ञानात् सर्वानर्थान् निवृत्तिः परमानन्दावाप्ति
 श्च भवति तत्रैव परिपूर्णसच्चिदानन्दत्रिकालाबाध्यवस्तु निमनोदेयं तत्साधने आर्जवद
 याशान्ती श्वराराधने निष्कामकर्मणिवेति तु सारम् ॥ आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मी
 ति पूरुषः ॥ किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥ एवं हवा वनतपति ॥ किम
 हंसाधुना करवं किमहं पापमकरवं ॥ तस्मिन् शोकमात्मवित् ॥ समाधिनिर्धूतमलस्य चेतसो
 निवेशितस्यात्मनियत्सुखं भवेत् ॥ न शक्यते वर्णयितुं तदा गिरास्वयं तदन्तःकरणेन गृह्य
 ते ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति ॥ मित्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयन्ते चास्य क
 र्माणितस्मिन्दृष्टे परावरे ॥ ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥ पलालमिव धान्या
 र्थीत्यजेच्छास्त्रमशेषतः ॥ संसारमेव निःसारं दृष्ट्वा सारदिदृक्षया ॥ प्रव्रजन्त्यकृतोद्वाहाः
 परं वैराग्यमाश्रिताः ॥ वृक्षाग्राच्च्युतपादो यद्वदनिच्छन्नपि क्षितौ पतति ॥ तद्वद्गुणपुरुषज्ञो
 ऽनिच्छन्नपि केवली भवति ॥ यथा स्वप्नप्रपञ्चो यमपि मायाविजृम्भितः ॥ इति यो वेद वे

दान्तैः सोऽतिवर्णाश्रमी भवेदित्यादि श्रुतिस्मृतिशतवाक्यमवलोक्य मैत्रीकरुणासुदि
तोपेक्षा इति वृत्तिचतुष्टयात्मकं वर्म धृत्वा सारमेव ग्राह्यं बुद्धिमद्भिः ॥ प्रसङ्गादुत्तरव्या
जेनाधिकोक्तिः क्षन्तव्या ॥ न पण्डिताः साहसिका भवन्ति श्रुत्वा पिते संतुल्यन्ति तत्त्वम् ॥
तत्त्वं समादाय समाचरन्ति स्वार्थं च कुर्वन्ति परस्य चार्थम् ॥ १ ॥ विद्वांसो न हि किं श्रुति
स्मृतिसदाचारेष्वभिज्ञाः क्षितौ तेषां मोदभरार्थ एव न पुनः स्वप्रौढि विख्यापकः ॥ सं
न्यासे नृपवैश्ययोरधिकृतौ धूर्तान्यथा वञ्चितः स्वान्तर्ध्वान्तविनाशको बुधजनैर्बोध्यो म
मायं श्रमः ॥ २ ॥ हे धीरा बहुशास्त्रशीलनमिलबोधाः क्षमाभूषणास्तप्तास्तीव्रशिखै
र्भवारूढ्यगहने मात्सर्यदावानलैः ॥ एतस्मिन् सरसित्रयोदशपदे सद्युक्तिपाथो भरे मग्नी
भूयविधीयतां निजमनोदन्तावलः शीतलः ॥ ३ ॥ शाके पाण्डवहस्तिवाजिकुमिते मासे
ऽश्वयुक्संज्ञके शुक्ले ब्रह्मतिथौ बुधे पवनभेने पालदेशे शुभे ॥ गौरीशाश्रयसंज्ञकैर्यतिवरैः
संन्यासकासारकः श्रीनारायणसन्निधौ विरचितो भूयाद्बुधानां सुदे ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥
इति श्रीमत्परमहंसश्रीगौरीशाश्रयसंज्ञकयतिवरविरचितोऽयं त्रैवर्णिकसंन्यासकासारकः समाप्तिमगमत् ॥

इति श्रीस्वामीकैलासपर्वतविरचितः
त्रैवर्णिकसंन्यासकासारः समाप्तः ॥

अयं मुंबय्यां निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रापितः ।

